

Izdaja Delavska univerza
Domžale, Kolodvorska c. 6.
telefon 72 082. — Ureja uredniški odbor. — Odgovorni urednik Milan Flerin. — Izhaja vsakega 15. v mesecu. — Ziro račun: številka 5012-3-50. — Cena 0,50 din. — Tiska tiskarna »Toneta Tomšiča« v Ljubljani

Občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Izvršni odbor SZDL sprejel program

Zadnje zasedanje izvršnega odbora ObK SZDL je bilo namenjeno predvsem programu dela SZDL do konca leta. Iz zelo obširnega programa SZ je IO izluščil najpomembnejše naloge ter jih kot kratkoročno nalogo vnesel v program. IO je bil mnenja, da je bolje sprejeti manj, pa bolj konkretne naloge, kot pa ponavljati vseobsegajoča načelna stališča SZDL.

Izhajajoč iz tega, je IO imenoval skupine oz. sekretariate sekcij za vsako nalogo posebej. Ti sekretariati so dolžni pripraviti pismeno gradivo za javne razprave, te razprave voditi in ob zaključku formulirana stališča posredovati odgovornim samoupravnim organom in institucijam, kot stališča SZDL občine. IO že v naprej poziva vse občane, ki bodo vabljeni k javni razpravi, da s svojim sodelovanjem pomagajo sprejeti najustreznejše rešitve nakazane problematike.

PROGRAM:

1. Občinska konferenca

— bo zasedala v septembru in imela na dnevnem redu poročilo o pripravah in izvedbi volitev in referendumov ter kot drugo točko razpravo o perspektivnem razvoju občine, katero bo pripravilo predsedstvo Sob;

— bo zasedala v decembru, kjer bo sprejela zaključke o javni razpravi »SZ danes«, sprejela akcijski program za leto 1970 ter proračun ObK.

2. Sekretariati sekcij bodo pripravili

— razpravo o »SZDL danes«, vodil jo bo IO s poudarkom na družbeni vlogi

SZ in krepitvi krajevnih organizacij SZDL;

— razpravo o odnosu poslanec — odbornik — volivec, bo vodila skupina, v kateri so predstavniki SOB, ZM, ObSS, ZZB in poslanec;

— razpravo o gospodarjenju z gozdovi in razpravo o problemih kmetijstva bo vodila skupina, v kateri so član IO ObK SZDL, član sveta za kmetijstvo pri SOB, član delovne organizacije GG, član delovne organizacije AE obrat kooperacija ter zastopnik zasebnih kmetov;

— razpravo o delovanju društev in organizacij pri izgradnji sistema narodne obrambe bo vodil koordinacijski odbor za obrambne priprave pri SZDL v sodelovanju s komisijo pri ObK SZDL in oddelkom za NO;

— razpravo o informiranju v samoupravnem sistemu s posebnim poudarkom na javnost dela in oblike informiranja bo pripravil uredniški odbor Občinskega poročevalca;

— razpravo o izvrševanju programa izgradnje šolske mreže bo vodila skupina, v kateri so zastopnik TIS, zastopnik KS in ZM;

— razpravo o mestu, vlogi in nalogah SZDL bo vodila skupina, v kateri so član IO ObK SZDL, predstavnik SOB, zastopniki KS in zastopnik ZM.

Vsa vodstva teh razprav so odgovorna IO ObK SZDL, ki v času priprav koordinira delo. Delo teh vodstev mora biti javno, kar pomeni, da morajo o svojem delu obveščati čim širšo javnost.

Izvršni odbor ObK SZDL

Gospodarjenje z gozdovi v razpravi

Neposredni povod za ponovno in poglobljeno obravnavo gospodarjenja z gozdovi je bila razprava o razvoju in problemih kmetijstva v republiškem in gospodarskem zboru skupščine SRS. Povezanost kmetijstva in gospodarstva znotraj kmečkih gospodarstev je v razpravi izločila nekatere probleme, pa tudi kritične pripombe na račun sedanjih ureditev gospodarjenja z zasebnimi gozdovi. V tej zvezi so bili zlasti poudarjeni tile ugovori, ki jih občutimo tudi v naši občini:

— da izključna pravica gozdno gospodarskih organizacij do prometa z lesom pomeni monopolizem, ki je v nasprotju z načeli gospodarske reforme;

— da gozdno gospodarske organizacije izrabljajo monopolni položaj in po eni strani diktirajo kmetom nizke odkupne cene, po drugi strani pa do porabnikov lesa uveljavljajo visoke prodajne cene;

— da gozdno gospodarske organizacije pri gospodarstvu z zasebnimi gozdovi uveljavljajo lastne ekonomske interese na račun kmetov, da so njihovi odtegljaji iz naslova gospodarjenja z gozdovi odločno previsoki;

— da si gozdno gospodarske organizacije pri opravljanju nalog iz pristojnosti gospodarjenja z zasebnimi gozdovi lastijo veljavo organov oblasti;

— da gozdno gospodarske organizacije niso v zadostni meri uveljavile samoupravnih pravic gozdnih posestnikov.

Dosedanje razprave v Izvršnem svetu Slovenije in v republiški skupščini so na podlagi predloženih gradiv izločile naslednje ugotovitve:

V POSEBNI PRILOGI TEJ ŠTEVILKI OBJAVLJAMO ČLANEK OBČINSKEGA SINDIKALNEGA SVETA DOMŽALE:

»NALOGE SINDIKALNIH IN DELOVNIH ORGANIZACIJ PRI SPREMEMBI SAMOUPRAVNIH DOKUMENTOV«

Izvršni odbor občinske konference SZDL Domžale je na svoji seji dne 5. septembra letos imenoval novi uredniški odbor Občinskega poročevalca, ki stopa že v deveto leto neprekinjenega izhajanja.

Člani novega uredniškega odbora so:

Andrej Drmal, Jakob Černe, Franc Gabrovšek, Franci Gerbec, Milan Deisinger, Jernej Lenič, Karel Kušar, Slavko Matičič, Franka Tomšič, odgovorni urednik pa Milan Flerin.

— da sedanja sistemska uređitev skupnega gospodarjenja z gozdovi predstavlja trajno osnovo za nadaljnji razvoj;

— da z zakonom o gozdovih niso bila ustrezno rešena vsa vprašanja;

— ter, da je za hitrejšo reševanje nakazanih problemov treba odgovoriti na naslednja vprašanja:

1. Kako v nadaljnje izpopolnjevanje družbeni vpliv na gospodarjenje z gozdovi. Izvajanje družbenega vpliva na varstvo in vzgojo gozdov preko GG, organizacij, ki poslujejo po podjetniško-ekonomskih principih, poraja tudi določene interese, ki odstopajo od splošno družbenih interesov. Zato je potrebno oceniti, ali sedanji način dovolj ščiti splošne družbene interese in koristi.

2. Vprašanje financiranja enostavne in razširjene reprodukcije. Ob tem gre za vprašanje vpliva družbe na gospodarjenje z gozdovi, ki se bolj odraža v ukrepih za nego in ob-

novo gozdov in gre torej za sredstva biološke amortizacije oziroma sedanje amortizacije.

3. Vprašanje samoupravljanja z družbenimi in zasebnimi gozdovi. Družbeno utemeljen sistem enotnega gospodarjenja z družbenimi in zasebnimi gozdovi tesno povezuje oba sektorja. Zagotovitev splošno družbenih interesov preko enotnega načina gospodarjenja nalaga zasebnim lastnikom določene obveznosti, ne odpravlja pa zasebne lastnine nad gozdovi. Zato je za normalen razvoj družbenih in ekonomskih odnosov potrebno upoštevati lastniške odnose in zagotoviti zasebnim lastnikom gozdov samoupravne pravice tako po obliki kot po vsebini. Javna razprava o nakazanih problemih bo potekala do 1. novembra 1969. Lastniki zasebnih površin bodo imeli možnost v polni meri sodelovati pri formuliranju stališč, ki naj pripomorejo k boljšim odnosom in boljšemu gospodarjenju z gozdovi v svojem in družbenem interesu.

F. G.

Kaj je mladinski klub in zakaj je potreben?

Mladostnik, ki dorašča, prihaja iz ozkega družinskega okolja v širšo družbeno skupnost, ki mu daje večje možnosti dinamičnega življenja in samoiniciative. Poišče si obliko dejavnosti, ki mu nudi največ, predvsem pa želje po uveljavljanju in težnjo po sprostitvi. Mladostnik se torej išče.

V šoli se vsak ne najde, zato je med družino in šolo nastala vrzel, ki jo kažejo izpolniti razne organizacije s svojimi programi. Te organizacije pa ne nudijo vedno tistega, kar ne da ne družina in ne šola in zato je prav tu mesto mladinskega kluba.

Klub in klubska dejavnost kot ena pomembnih organizacijskih aktivnosti mladine v občini, v katerem se mladina združuje na osnovi svojih interesov, se mora razvijati in postati učinkovit nosilec programske politike občinske organizacije ZM in takšno vlogo morajo klubi dobiti tudi v pravih OK-ZMS.

Razvijanje klubske dejavnosti in vsebinska bogatitev njihovega dela zahteva, da se poslužujemo vseh možnosti, ki so nam na razpolago.

Tu mislim predvsem na povečavo z vsemi tistimi faktorji, ki so prisotni in ki so pri programiranju svojega dela vezani na delo z mladino, zlasti pri njihovi vzgoji in izobraževanju, zanamiti pa ne smemo tudi sodelovanja s posamezniki, ki delajo neposredno z mladino v šolah, društvih, itd.

Problem pri ustanavljanju novih klubov je predvsem prostor in kasneje financiranje klubske dejavnosti. Jasno je treba posta-

viti vprašanje dosedanjega nerazumevanja in uveljaviti načelo, da so javni prostori, kot npr. sejne dvorane, športne dvorane in podobno družbeni prostori, ki naj bodo dostopni tudi mladini. Financiranje klubske dejavnosti pa naj se rešuje enako kot vse ostale dejavnosti zveze mladine, saj je klubska dejavnost ena izmed organizacijskih oblik dela ZM. Poleg tega pa moramo opozoriti tudi na dejstvo, da velik del mladine kaže veliko zanimanje prav za klubske dejavnosti.

Pester in kvaliteten program kluba je porok za njegovo uspešno delo in priznanje tako med mladino, kot v družbi nasploh. Predvsem naj bi program kluba zajemal področja aktualne družbeno-politične, kulturne, estetske, družabno zabavne in športno rekreativne dejavnosti. V sklopu teh področij bi veljalo posvetiti še posebno skrb razvijanju družbeno-politične dejavnosti v klubu, saj praksa kaže, da so klubi do danes prav na tem področju naredili le malo, da ne rečem ničesar.

Pestro dejavnosti pa zahteva tudi sposobne programske svete, usposobljene kadre, skupine mladih ljudi, ki morajo posvetiti vso skrb in pozornost vsebinskemu izboru programa. Zato velja v tem sklopu dejavnosti opozoriti na pomembnost vzgoje kadrov, saj gre pri programiranju dela tudi za pravilno idejno usmerjanje.

Pri ustanavljanju klubov smo vsekakor premalo časa posvetili metodi — kako delati v klubu, da bomo zadovoljili obisko-

valca in ga pritegnili k razvedrilu v njegovem prostem času, predvsem pa ta čas izkoristili za njegovo neprisiljeno dopolnilno kulturno izobraževanje. Klub naj ne bi bil predavalnica, temveč mesto in oblika dela, kjer bodo udeleženci lahko osebno aktivno delali na področju, ki jih zanima.

Ze več let razpravljamo o klubi dejavnosti, oziroma o možnostih za ustanovitev mladinskega kluba. Izgovorov je kup — ni kadra — ni sredstev. Delno to drži, toda zavedati se moramo, da se dostikrat s skromnimi sredstvi naredi veliko, treba je samo volje in sodelovanja.

Klubi morajo postati žarišče vse naše dejavnosti. Ni dosti, če postavimo vodjo kluba in ga pustimo samega, da plava. Če sami ne bomo sodelovali in mu pomagali, potem bo vse delo zaman (kot se je že dogajalo).

Pri sestavljanju okvirnih programov je treba, kot sem že uvodoma povedal, uskladiti program z vsemi organizacijami. Ta program pa ne more iti mimo Delavske univerze, ki

lahko največ nudi prav na področju izobraževanja.

Dejstvo, da v gosto naseljenih in gospodarsko razvitih Domžalah ni niti enega javnega prostora, ki bi služil kulturi in razvedrilu in kjer bi se mladina shajala in preživljala svoj prosti čas, je zaskrbljujoče in vredno premisleka, ne samo posameznika ali določene organizacije, temveč tudi skupščine kot najvišjega samoupravnega foruma.

Večina večjih centrov v Sloveniji ima že urejene prostore, ki so namenjeni mladini. In če v Domžalah ni drugega prostora za mlade kot gostilna in kavarna, je razumljivo, da so te tedno polne in kjer se so lidno vedenje sprevrže v pijančevanje in kričanje.

Seveda pa samo prostori, čeprav lepo opremljeni, še niso dovolj za kulturno razvedrilo mladih ljudi. Tu je predvsem potrebna dobra in smotrna organizacija, v katero morajo biti vključene vse družbeno-politične organizacije.

Le s skupnim delom bomo uspeli!

Marjan Bolhar

Samoprispevek se steka!

Skupščina občine Domžale je z odlokom o krajevnem samoprispevku za financiranje izgradnje šolskega omrežja uvedla pobiranje samoprispevka v višini 1/4 od neto osebnih dohodkov (vključno nagrade, dopolnilno delo in delo na domu). Poleg osebnega dohodka iz delovnega razmerja pa plačujejo samoprispevek tudi upokoјenci z mesečnim prejemkom več kot 600 N din, kmetijski zavezanci z več kot 200 N din katastrskega

dohodka letno ter zavezanci, ki opravljajo obrt ali drugo gospodarsko dejavnost ali intelektualno storitev po 1/4 od dohodka, ki je osnova za odmerjen prispevek iz osebnega dohodka.

Po predvidenem planu bodo znašali dohodki v petih letih 6.500.000 N din, mesečno plačilo pa 108.300 N din.

Oddelek za gospodarstvo in finance vodi evidenco vplačane samoprispevka. Do sedaj je bilo vplačano:

Po planu din	Realizacija	Manj vplačanega kot po planu %	Realizacija
do 30. 6. 1969	216.600	92,281	70,681
do 31. 7. 1969	324.900	222,475	102,425
do 31. 8. 1969	433.200	341,580	91,620

Strokovna služba oddelka za gospodarstvo in finance je uređila kartoteko po delovnih organizacijah. Te so dolžne za vsak mesec dostaviti seznam zaposlenih na območju občine Domžale in njihove neto osebne dohodke. Istočasno morajo delovne organizacije javiti pismeno tudi vsako spremembo, tako glede višine osebnega dohodka in eventualne spremembe delovnih mest. Vsaka sprememba

se takoj evidentira. Poleg tega se izvaja tudi kontrola glede odvajanja samoprispevka pri delovnih organizacijah, ki imajo sedež izven območja občine Domžale in v katerih so zaposleni delavci s stalnim bivališčem na območju občine. Iz te evidence je razviden zaostanek plačil, pristojna služba pa bo vsak zaostanek izterjala v skladu s predpisi o izterjavi prispevkov.

Bogdan Remic

KNJIGOVEZNICA IN KARTONAZA VRENJAK JOŽE

Obveščam cenjene stranke, da sem preselil svoje poslovne prostore z Ljubljanske ceste 97 v nove prostore na Viru, Sarnovičeva ulica (nasproti F-marketa). Za naročila se priporočam!

Odlikovanja in priznanja na slavnostni seji skupščine

Osrednja prireditev v okviru slovesnosti, ki so se v mesecu juliju zvrstile v počastitev letošnjega občinskega praznika, 27. julija, je bila veskakor slovesna seja občinske skupščine. Po pričetku seje in pozdravnem nagovoru so navzoči z enominutnim molkom počastili spomin padlih za svobodo, nakar je triletska delegacija položila venec pred spomenik revolucije v Domžalah. Sledil je slavnostni govor predsednika občinske skupščine Albina Klemenca in nato razdelitev priznanj občine Domžale zaslužnim občanom. Predlog občinske komisije za odlikovanja je pojasnil njen predsednik Ivan Vidali, nakar je predsednik občinske skupščine izročil priznanja občine naslednjim občanom:

MEDALJO ZA ZASLUGE je prejel

Jože **POGAČNIK**, za uspešno in požrtvovalno delo na družbeno-političnem področju

DENARNO NAGRADO sta prejela

I. denarno nagrado Ivan **VIDALI**, za dolgoletno požrtvovalno delo pri urejanju in izdaji zbornika »800 let Mengša«. (Denarni del nagrade je nagrajenec odstopil uredniškemu odboru zbornika.)

II. denarno nagrado Tone **RAVNIKAR** za požrtvovalno delo pri zbiranju podatkov in izdelavi študije »PAVLI. PAVLIČEV ROD«

PLAKETO so prejeli za delo na gospodarskem področju

Ivan **CERAR**, Franc **KERČ**, Ivan **KOSIRNIK**, Franc **ROGLIČ** in Slavko **ROSULNIK**

za delo na prosvetnem področju

Julijana **KARLOVSEK** za delo na kulturno-prosvetnem področju

Majda **GOLOB** in Tomaž **HABE**, medtem ko je Terezija **KRIŽNIK** prejela plaketo ob praznovanju 10-letnice združitve Glasbene šole Domžale in Mengeš

za uspešno dejavnost na področju sindikata

Rajko **HAFNER**, Franc **PANČUR**, Janez **KRALJ**, Ivan **MRAK**, Marjan **SLAPŠAK**, Tine **WEITH**

za delo na družbeno-političnem področju

Adolf **ADAMIČ**, Janez **ANŽIN**, Franc **BRENCIČ** st., Kristijan **DRAŠČEK**, Srečko **DEBELJAK**, Anton **GORJUP**, Peter **GRABNAR**, Vida **HAFNER**, Marjan **KALIMAN**, Zdravko **KOČAR**, Jože **KOSMAC**, Tone **KRAŠEVEC**, Franc **LUŽAR**, Mara **LUŽAR**, Ivanka **OSOLIN**, Krista **PAVLIN**, Mara **PANGERSIČ**, Peter **PESTOTNIK**, Pavel **PETERKA**, Marija **PRESSEKAR**, Mimi **RAVNIKAR**, Franjo **RAVNIKAR**, Stane **ROZMAN**, Ivan **SANKOVIČ**, Stane **STARIN**, Franc **SPORAR**, Anton **TRPIN**, Franciška **ZOR**.

Sprememba v vodstvu občinske konference SZDL

Na spomladanskih volitvah je bil za odbornika občinske skupščine izvoljen tovariš Jakob Černe, ki je bil na prvi seji nove skupščine imenovan za profesionalnega podpredsednika. Ker pa je pred tem opravljal funkcijo sekretarja občinske konference SZDL, se je temu mestu odpovedal in izvršni odbor je za novega sekretarja iz-

bral tovariša **FRANCA GABROVSKEGA**, ki je to funkcijo že enkrat opravljal. Novo delovno mesto je nastopil 15. avgusta.

Zelimo, da bi svojo odgovorno nalogo kar najbolje opravljal in skupno z izvršnim odborom našel prijeme za izboljšanje in poživitev dela krajevnih organizacij SZDL.

IZ KAMNIŠKE GIMNAZIJE

V začetku šolskega leta 1968/69 se je vpisalo na kamniško gimnazijo vsega 224 učencev. To je bilo dozdaj največje število. Ker jih je med letom izstopilo 7, je bilo na koncu tega šolskega leta v 8 oddelkih 217 dijakov, od tega 76 fantov in 141 deklet. Ob koncu šolskega leta je izdelalo 184 dijakov ali skoro 85% in je to v zadnjih letih najboljši uspeh. Odličnjakov je bilo 25, popravni izpit pa je imelo 29 dijakov. Niso izdelali 4 učenci. Iz domžalske občine je bilo na kamniški gimnaziji 60 dijakov, dva sta bila od drugod, 155 pa jih je bilo iz kamniške občine. Vozačev je bilo nad 70, to je dobra tretjina. Pouk je bil v dveh izmenah. V dopoldanski izmeni je bilo 116, v popoldanski pa 111 dijakov.

V zadnjih dveh letih preseneča izredno dober uspeh v prvih razredih. Vidi se, da iz osnovne šole prihajajo v glavnem dobro pripravljeni učenci, ki se tudi v gimnaziji uspešno uveljavljajo. To je brez dvoma zasluga prizadevanja učiteljskega kadra na osnovnih šolah v kamniški in domžalski občini. Čeprav so prvi razredi najštevilnejši, je uspeh v teh razredih najboljši in imajo tudi največje število odličnjakov.

Odlični dijaki kamniške gimnazije so iz domžalske občine v prvem razredu **Marija Bardorfer** in **Helena Šimenc** iz Mengša, v drugem razredu pa **Branišlava Cedilnik** in **Marjetka Hribnik** iz Domžal ter **Jožica Rženičnik** iz Mengša.

Ob zaključni slovesnosti na koncu leta, ki so ji prisostvovali tudi starši, so najboljši dijaki vsakega razreda prejeli knjižne nagrade. Za dijakke, ki so med letom požrtvovalno sodelovali na prireditvah v okviru šole in drugod, je ob koncu šolskega leta zavod organiziral izlet v Strunjan. Dijaki kamniške gimnazije so s kulturnim programom, ki ga je pripravila profesorica **Tina Romšakova**, sodelovali 3. avgusta na Mali planini ob proslavi 30. letnice V. državne konference SKOJ.

Novi kandidati za prvi razred gimnazije so morali tudi letos napraviti preizkus v znanju

iz slovenskega in angleškega jezika ter matematike. Vsi so ga uspešno opravili.

V novem šolskem letu 1969/70 se je vpisalo na gimnazijo 221 učencev ali eden manj kot lani. 1. septembra 1969 je zapustil zavod dosednji dolgoletni direktor prof. **Zvone Verstovšek**, ki je odšel na novo dolžnost pomočnika direktorja Republiške izobraževalne skupnosti. Za vršilca dolžnosti direktorja gimnazije je bila izvoljena prof. **Ivanka Keršmanec**.

Nekaj o letošnjih maturantih

V obeh četrtih razredih je bilo letos 52 dijakov, 13 fantov in 38 deklet. Od teh jih je izdelalo četrti razred 5 z odličnim, 13 s prav dobrim, 26 z dobrim in 1 z zadostnim uspehom. Pet jih je opravljal popravni izpit v avgustu in so ga uspešno opravili. Zaključni izpiti v junijskem roku so bili od 11. do 17. junija pred izpitno komisijo, ki ji je predsedoval direktor gimnazije prof. **Zvone Verstovšek**. Od 45 kandidatov jih je uspešno opravilo maturo 40, 5 pa jih je dobilo popravni izpit.

V junijskem roku so imeli kandidati za naloge iz slovenskega jezika na izbiri tri naslove: 1. Mati in domovina v Cankarjevih delih, 2. ZKJ se ne udeležuje posvetovanja komunističnih partij v Moskvi in 3. Čemu naj bi služilo osvajanje vesolja.

Lani so kandidati pri zaključnem izpitu odgovarjali iz treh predmetov, letos pa je bil uveden še četrti predmet: Novejša zgodovina narodov Jugoslavije in družbenopolitična ureditev SFRJ. Seminarska domača naloga letos ni bila več vključena v oceno zaključnega izpita, pač pa v oceno četrtega razreda.

Najmlajša letošnja maturanta sta bila **Marija Hočevar** (roj. 18. avgusta 1951) in **Marko Slabe**, oba iz Domžal, najstarejša pa **Marija Pavlin** s Količevega in **Olga Kajč** iz Kamnika. Niti ene ure nista izostali od šolskega pouka v četrtem razredu **Albina Mihelič** in **Mojca Zupanc** iz Smarce. Najmanj pa je v teku štirih let šolanja na gimnaziji izostala **Irena Plešnar** iz Kamnika, ki v prvih treh letih nima

Pismo poslanca Cene Matičiča predsednikom krajevnih skupnosti njegove volilne enote

Spoštovani tovariš predsednik! Dovolite tovariš predsednik, da se tem potom in na ta način obračam ne samo na vas osebno, pač pa tudi na vse volivce in prebivalce vaše krajeвне skupnosti.

Najprej se tople in iskreno zahvaljujem vsem volivcem, ki so mi za obdobje nadaljnjih štirih let izrazili svoje zaupanje in me izvolili v republiški zbor Skupščine SR Slovenije.

Verjemite mi, spoštovani tovariš predsednik, da se polno zavedam svojih dolžnosti in obveznosti, ki sem jih z izvolitvijo prevzel tako do Slovenije kot celote, do Slovenije kot ene od republik v naši Jugoslaviji, do občine Domžale in do vaše krajeвне skupnosti.

Tudi v obdobju teh štirih let bom posvečal vse svoje moči in

sposobnosti ekonomskemu in družbenemu napredku naše domovine in naših krajev, ki že desetletja sem nesebično doprinala s socialističnemu razvoju naše družbe.

Smatram za svojo dolžnost, da tudi v bodoče prisluhnem vsem vašim problemom, zahtevam, željam in predlogom, da jih posredujem na ustrezna mesta in da pri njihovem reševanju po svojih sposobnostih in močeh tudi sodelujem.

Istočasno tudi izjavljam, da bom s pomočjo SZDL občine Domžale organiziral redne poslanske poldneve in sicer enkrat tedensko v Lukovici in enkrat tedensko v Moravčah. Ti poldnevi bodo namenjeni neposrednemu kontaktu z volivci, ki se kakorkoli že žele obrniti na svojega poslanca.

Cene Matičič

ZAHVALA

Maks Bregar, Zalog št. 2, pošta Moravče in Stane Bratun, Zalog št. 4, pošta Moravče se zahvaljujeta podjetju »Vovodov Domžale«, ki je napeljal obema članom ZB vodovod brezplačno, po posredovanju občinskega odbora ZB NOV Domžale.

niti ene ure izostanka, zadnje leto pa le 7 ur. Pri zaključnem izpitu sta najbolje odgovarjali **Ida Grošelj** iz Domžal in **Helena Vogrine** iz Kamnika (vse ocene odlično). Odlični uspeh je dosegla tudi **Marija Hočevnar** iz Domžal.

Po jesenskem delu zaključnih izpitov in po popravnih izpitih iz junjskega roka je od skupnega števila 51 kandidatov, ki so opravljali izpit, izdelalo 5 z odličnim, 9 s prav dobrim, 27 z dobrim in 9 z zadostnim uspehom. Od letošnjih abiturientov kamniške gimnazije jih je 19 iz domžalske, 32 pa iz kamniške občine.

Abiturienti iz domžalske občine so: **Ladislav Bajec**, **Marjan Beravs**, **Ida Grošelj**, **Marija Grošelj**, **Marija Hočevnar**, **Silva Hočevnar**, **Nada Javh**, **Ciril Kecelj**, **Silva Koderman**, **Alenka Kovačič**, **Vido Kregar**, **Marija Oražem**, **Matija Pavlin**, **Metka Pogacnik**, **Vida Slevce**, **Marko Stebe**, **Marjeta Štrukelj**, **Marjanca Sušteršič** in **Jožica Velepčič**.

V srednjih šolah morajo na koncu leta razredniki v poročilih odgovoriti na vprašanja: Ali so vozači negativno vplivali na uspeh in odsotnost dijakov?

Na kamniški gimnaziji, kjer se več kot tretjina dijakov vozi z avtobusi (kamniški vlak že leto dni ne vozi več), s kolesi ali pa pešajo več kot tri kilometre daleč, so ugotovili, da so vozači sorazmerno najboljši dijaki in najvestnejši in najrednejši obiskovalci pouka.

Tako so bili lani vsi štirje odličnjaki pri zaključnem izpitu na gimnaziji vozači iz domžalske občine, eden iz Domžal in trije iz Mengša. Tudi letos sta bila med petimi odličnimi maturanti dva vozača: **Marija Hočevnar** se je vozila vsa štiri leta iz Domžal, **Ida Grošelj** pa je vsak dan pot od doma do kamniške gimnazije premerila najprej s kolesom do Domžal in potem z vlakom, od začetka letošnjega šolskega leta pa z avtobusom do Kamnika. To pa je ni ovira-

lo, da ne bi na zaključnem izpitu pri vseh predmetih dobila odlične ocene.

Vozači na kamniški gimnaziji tudi zaradi izostajanja od pouka niso noben problem. Nasprotno, lahko bi rekli, da so še bolj vestni kot meščani. Na kamniški gimnaziji je bilo letos 19 dijakov, ki vse leto niso izostali niti ene ure od šolskega pouka in imajo v spričevalu v rubriki odsotnosti napisano ničlo. Med njimi je kar 13 vozačev.

Največjo pohvalo med vozači brez dvoma zasluži učenka 3. razreda Cvetka Bergant, ki se že 3 leta vozi v gimnazijo s kolesom, 7 km daleč, iz Radomelj in v vseh treh letih ni izostala niti ene ure. Cvetkina roditelja sta zaposlena v Papirnici Količevo, Cvetka pa še doma pomaga pri gospodinjstvu. Njene domače naloge so vzor vestnosti in natančnosti. V obeh drugih razredih je kar 6 dijakov, ki niti v prvem, niti v drugem razredu niso nikoli manjkali pri pouku. Med njimi je 5 vozačev, in sicer **Minka Ačkovič** in **Dragica Borin** iz Domžal, **Danica Tomšič**, ki se je vozila skoro 5 km s kolesom iz Volčjega potoka, odlična dijakinja **Ivanka Špenko**, ki se je vozila s kolesom ali avtobusom iz Most pri Komendi in **Jožica Vrhovnik**, ki je pešala iz Tunjic.

Seveda pa s tem ni rečeno, da tisti, ki so morali kdaj pa kdaj zaradi bolezni in drugih upravičenih vzrokov ostati doma, ne zaslužijo prav takega priznanja in pohvale. Mnogi so izostali dalj časa in so zamujeno učno snov morali osvojiti s podvojeno pridnostjo. Njihovo prizadevanje in pridnost večine učencev na gimnaziji zasluži letos posebno pohvalo, ker so se potrudili, da je zavod dosegel tako zavidljiv končni uspeh. Dejstvo, da je od 19 dijakov, ki niso zamudili nobene ure pouka, kar 13 vozačev, pa zasluži poseben poudarek. V vzgled vsem tistim, ki za vsako malenkost ostajajo doma ali pa se izogibajo šole in »špricajo« pouk.

Z.

Moravče bodo dobile novo asfaltno cesto!

Ze med tiskom te številke smo prejeli zadnjo, nadvse razveseljivo novico — Moravče bodo dobile asfaltno cesto! In če bo šlo vse po sreči, se bodo dela začela še ta mesec, končana pa naj bi cesta bila do občinskega praznika 27. julija 1970. Tako se bo želja prebivalcev Moravske doline, želja, stara zdaj že desetletja, izpolnila.

O pomembnosti te ceste ne kaže izgubljati veliko besed. Zda nekam ob stran od velikih prometnih žil potisnjena dolina, se bo tesno navezala na domžalsko industrijsko območje in približala večjim centrom. S tem se bo zanjo odprlo mnogo širše tržišče, približala se bo delovnim mestom, pa tudi sama se bo odprla navzven, zlasti za mnoge obiskovalce in turiste. Saj po naravni lepoti slovi le malekatera dolina tako kot Moravska. Z dograditvijo te ceste pa se bomo končno vsaj malo oddolžili nekdanji Mali Rusiji za njeno pomembno vlogo in njen delež v NOB.

Kakšna bo nova cesta? Odsek od Krtine do Zaloga (pri Sokliču) v dolžini treh kilometrov bo v celoti na novo zgrajen. To bo zelo težavno delo, ker bo cesta speljana po zamočvirjenem terenu. Od Zaloga naprej se bo držala čimbolj stare trase, s tem da bodo izravnani nekateri ovinki.

Celotna investicija bo stala predvidoma nekaj manj kot 600 milijonov starih dinarjev. Ker pa je to za naše razmere in zmoglosti zelo velika vsota, naj bi se denar zbiral tri leta in gradnja naj bi bila izplačana v približno treh enakih obrokih. Računamo sicer na pomoč cest-

nega sklada SRS in celo na enote JLA, vendar bo glavno breme morala le nositi občinska skupščina, njen proračun in skladi. Zato bo v prihodnjih letih potrebno skrajno varčevanje, še pravilnejše obdavčenje, zlasti pa poostrena davko-plačevalska disciplina. Skupščina bo morala sprejeti sklep, da se vsi presežki občinskega proračuna že od letos dalje namenijo pokritju stroškov za to cesto. Potrebna pa je predvsem tudi pomoč samih prebivalcev, to pa zlasti pri razumevanju ob odstopanju zemljišč, pri zahtevkah za morebitno odškodnino itd. Ze nekaj dni so na terenu nekateri referenti občinske uprave, ki se pogajajo o rešitvi teh vprašanj s prizadetimi lastniki. Predsedstvo občinske skupščine in občinska vodstva družbeno-političnih organizacij so v minulih dneh sklicala tudi že vrsto širših posvetov poslancev, odbornikov SOB, predstavnikov krajevnih skupnosti in političnih delavcev na terenu. jih seznanili s problemi v zvezi z gradnjo ceste, hkrati pa apelirali nanje, naj bi po svojih močeh pripomogli, da ta velika gospodarska pa tudi nadvse pomembna politična akcija v naši občini čimbolj uspe.

Kot vse kaže torej, je problem, ki ga je na prvi seji SOB Domžale označil novoizvoljeni predsednik Albin Klemenc kot eno izmed glavnih nalog skupščine, zlasti pa njenega predsedstva, tako v bistvu rešen in da se bo SOB Domžale sedaj lahko posvetila enako uspešno tudi drugim velikim in doslej še nerešenim problemom v občini.

I. V.

OBVESTILO

Obveščamo vse voznike motornih vozil, katerim je potekla veljavnost voznškega dovoljenja pred 20. julijem 1967 in jih je bilo možno podaljšati le do 20. julija, da je Republiški sekretariat za notranje zadeve SRS Ljubljana izjemno podaljšal rok za podaljšanje teh voznških dovoljenj do 31/12-1969, po tem datumu pa voznških dovoljenj ne bo mogoče več podaljšati in bodo neveljavna.

Imetnik takega voznškega dovoljenja bo lahko dobil novo voznško dovoljenje po splošnih pogojih, ki so predpisani za izdajo voznškega dovoljenja (voznški izpit).

Opozarjamo vse voznike motornih vozil, da z nepodaljšanimi voznškimi dovoljenji ni dovoljeno voziti motornih vozil v cestnem prometu.

Iz pisarne odseka
za splošne zadeve
SOB Domžale

Marsikatero cesto v Domžalah smo v zadnjih letih že modernizirali ali sicer uredili. Cesta talcev, ki čez Bistrski most veže Domžale s široko okolico onstran reke, ki je vedno gosteje naseljena in od koder prihaja vedno več delavcev na delo v Domžale, pa ostaja neurejena in grozi, da bo v jesenskem deževju postala neprehodna oziroma neprevozna. Tako zanemarejene ceste v občini nimamo in upravičene so splošne in vedno glasnejše zahteve po njeni ureditvi, kakršnikoli že. Danes pa razen lukenj, ki so tudi do 20 cm globoke in tako široke, da se jim ni mogoče več umikati, na cesti ni ničesar, ne cestarja in niti enega kubika gramoza za posipanje oziroma zasipanja jam. Cesta je tako uničena, da je rešitev le v generalni rekonstrukciji.

Delavska univerza bo v sezoni 1969/70 nadaljevala z izobraževanjem odraslih na vseh področjih, ki zanimajo delovne organizacije in občane. Dosedanji uspehi in zanimanje dajejo široko osnovo za organizacijo posameznih šol, tečajev, seminarjev in predavanj na območju celotne občine.

V programu »Delavskih univerz Gorenjske« je nanizana vrsta posameznih oblik, ki jih bo izvajala tudi naša ustanova. Če pogledamo posamezna področja potem v programu lahko zasledimo:

- osnovno šolo;
- splošno kmetijsko šolo;
- ekonomsko srednjo šolo;
- delovodsko šolo kovinske stroke.

Na področju družbenega izobraževanja pa bo posvečena velika skrb idejnemu izobraževanju in izpopolnjevanju članov političnih in samoupravnih organov in to prek organizacije raznih šol in daljših seminarjev ter prek tribun aktualnosti. Programski smotri bodo izhajali iz potreb po večjem vključevanju občanov v družbena dogajanja in njihovem pozitivnem vplivu na družbene procese.

Strokovno izobraževanje je po svoji pestrosti in raznolikosti oblik brez dvoma najboljše, saj zajema vrsto strokovnih tečajev, ki jih na eni strani zahteva kvalifikacijska struktura v delovnih organizacijah, na drugi strani pa potrebe strokovnega izobraževanja za najrazličnejša delovna mesta. Gre za funkcionalno usposabljanje proizvajalcev v tečajih:

- za ozke in široke profile;
- za skladišnike;
- za traktoriste;
- za poklicne voznike motornih vozil;
- za pridobitev osnovnega znanja o higieni živila;

- za varstvo pri delu;
- za zasebne gostilničarje;
- za civilno zaščito;
- seminarji o medsebojnih odnosih v delovnih organizacijah;

- stenografske tečaje;
- strokovno pomoč in svetovanje pri strokovnem načrtovanju in izobraževanju kadrov.

Poleg tega pa bomo na zahtevo organizirali tudi različne tečaje in seminarje po predhodnem dogovoru z zainteresiranimi organizacijami in občani.

Splošno izobraževanje je brez dvoma tisto področje izobraževanja, ki zajema najširši krog občanov in je po svoji vsebini najbolj raznoliko. Tu lahko zasledimo tečaje:

- tujih jezikov (nemščina, angleščina, italijanščina);
- tečaj kuhanja, krojenja in šivanja;
- šola za starše in za življenje;
- tečaj o kozmetiki;
- prometno in obrambno vzgojo prebivalstva;
- predavanja iz geografije, zgodovine, gospodarstva, kmetijstva, potopisov, kulture, turizma in ostalih področij.

Program bomo izvajali na območju celotne občine.

Uresničevanje in realizacija pa bo odvisna ne samo od deklaracij o potrebah in nujnostih izobraževanja odraslih ampak tudi od dejanskih potreb in želja družbeno-političnih in delovnih organizacij ter občanov. Zavedati se moramo, da je ta program samo osnova, na kateri bomo lahko izoblikovali nove potrebe po izobraževanju in zanje našli tudi materialna sredstva za njihovo financiranje. Glede na nizko izobrazbeno strukturo zaposlenih v naši občini bo potrebno najti sredstva, s katerimi bi lahko sofinancirali posamezne izobraževalne oblike.

Svet za obrt pri skupščini občine Domžale je na pobudo svojih članov sprejel sklep o ustanovitvi obrtno-nabavno-prodajne zadruge za območje domžalske in kamniške občine. V razgovoru s predsednikom sveta, Francetom Zajcem smo izvedeli nekatere podrobnosti o tej akciji, ki je brez dvoma pomembna za obrtništvo.

Svet je že pred časom imenoval 7-člansko komisijo, ki je analizirala podobne zadruge drugod po Sloveniji in posredovala celotnemu svetu izračun in podatke v več variantah, ki predstavljajo osnovo za ustanovitev take zadruge. Kot rezultat daljše razprave je bil sprejet sklep, da se skliče zbor vseh obrtnikov v domžalski hali za nedeljo 21. septembra 1969 ob 9. uri. Na tem zboru bo komisija podala osnovna izhodišča in smotre, ki so narekovali to akcijo, sam namen ustanovitve, koristi in obveznosti ustanoviteljev in predlog za ustanovni občni zbor. Poleg tega bodo pripravljene že tudi osnutki pravilnika, ki naj bi postal izhodišče za poznejše ustanoviteljske in samoupravne akte.

Glede na to, da je med obrtniki za tako zadrugo precejšen

interes, bodo udeleženci na tem zboru izpolnili tudi vprašalni list, na podlagi katerega bo komisija lahko pred občnim zborom rešila nekatera bistvena vprašanja, kot so: višina vpisnine, procent provizije od prometa in višina začetnega prispevka kot osnovo za obračanje poslovnega kapitala. Ravno tako pa tudi vprašanja sveta zadruge, njenega funkcioniranja in ureditve samoupravnih in pravnih zadev ter notranje strukture in poslovanja v celoti. Rešitev teh vprašanj pa bo tudi osnova za uspešno delovanje celotne zadruge!

Pobudniki ustanovitve obrtno nabavno-prodajne zadruge so prepričani, da bo normalno poslovanje zadruge velika pomoč pri nadaljnjem razvoju obrtništva na tem področju in da bo zadruga kot pravno-financijska organizacija lahko reševala mnoge probleme, ki se pojavljajo na področju medsebojnih in poslovnih odnosov. Notranja organizacija, principi upravljanja pa bodo brez dvoma garancija za redno poslovanje ne glede na razvoj obrtne dejavnosti prepotrebne organizacije. Po besedah tovariša Zajca je svet prepričan, da bo zamisel uspela ter doprinesla svoj delež k nadaljnjemu razvoju obrtništva.

KB in hranilnica Domžale je presenetila najmlajše

Rumen fičko se je ustavil pred šolskim poslopjem. Nič posebnega, bi kdo rekel — veliko se jih je že in še mnogi se bodo. Toda, tokrat ni bilo tako. Iz avtomobila sta stopili prijazni uslužbenki KB in hranilnice iz Domžal. Otroci so ju radovedno opazovali.

»Po kaj neki sta prišli?« je zašepetala Majda.

»Oh, saj to sta tisti tovarišici, ki odpirata hranilnice in vsakokrat nam kaj lepega podarita. Hm, koliko obeskov sem že dobila po svinčnikov. In, ko sta nas pred tem obiskali, mi dobi prelepe etuije s sukanecem in pravo zbirko šivank, da mi je celo mama zavidala,« je modrovala Ančka.

Tovarišica Mija se je počasi pomikala proti katedru — v rokah pa je nosila hranilno knjižico.

»Prejeli ste majhno nagrado, ker pridno varčujete,« je rekla. In v knjižici, ki jo je že na začetku krasila čebelica — simbol delavnosti in marljivosti — so se skoraj zasvetile številke 550 dinarjev — novih seveda.

»To je prva vloga,« je rekla. »Mislili smo, če boste šli na izlet, no, pomagali bi vam radi, vsaj malo, da bi se ga res lahko udeležili vsi!«

Zasvetile so se oči učencev od klopi do klopi, ustnice so se

raztegnile v prešeren nasmeh, švigale so nežne očke in v njih je žarelo zadovoljstvo. Presenečeni so bili, ničesar niso povedali v zahvalo, saj niso navajeni prejemati tako bogatih daril. Kdor pozna otroke, prav gotovo ve, da je iskrena zahvala govorila iz otroškega pogleda, iz nasmejanih ust in švigajočih oči.

Sele čez čas so prišli k sebi: »Sedaj bomo šli na morje, tja daleč, ogledali si bomo tisti košček naše domovine, ki se ga brez potovanja videti ne da.«

Hranilna knjižica je šla od rok do rok, od učenca do učenca in vsak izmed teh malih je pokukal vanjo, če je v njej napisano takšno bogastvo, če je v njej res toliko denarja, ki ga marsikdo od njih še nikoli ni videl.

Ko sta tovarišici odhajali, je bilo slišati čebljanje: »Se bomo varčevali, pridno bomo nosili dinarje in desetake in napojnjevati naše hranilnike, da se bodo tudi v naših hranilnih knjižicah zablestale visoke številke!«

Sicer pa — kdo po vsem tem ne bi sodeloval s takim partnerjem, kot je Komunalna banka in hranilnica Domžale.

Tone Turšič

OBVESTILO

Skupščina občine Domžale — oddelek za splošne zadeve in družbene službe — odsek za splošne zadeve obvešča vse lastnike mopedov, ki so jih registrirali v mesecu septembru in oktobru 1968, da bo redno podaljševanje registracije in tehnični pregled za leto 1969/70 po naslednjem razporedu:

dne 22. in 23. 9. 1969 od 8. do 17. ure v Lukovici pri Cokanu;

dne 24. in 25. 9. 1969 od 8. do 17. ure v Moravčah (skladišče Agrokombinata pri trgovini);

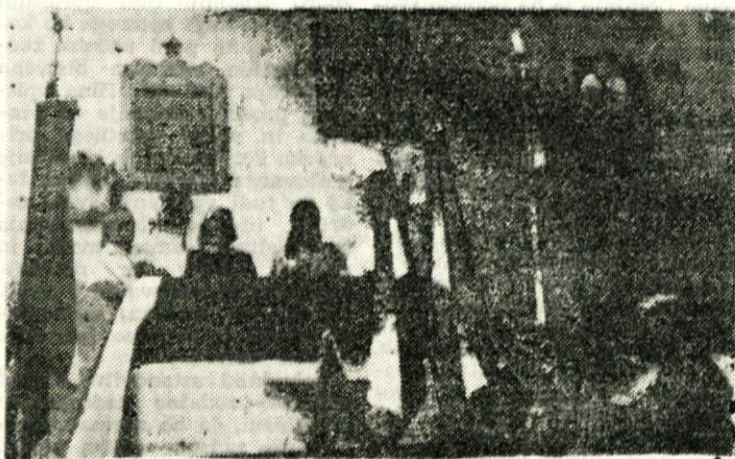
dne 29. in 30. 9. 1969, 1., 2. in 3. 10. 1969 od 8. do 17. ure v Domžalah pri cestnem podjetju na Savski cesti 34.

Lastniki mopedov naj s seboj pripeljejo vozilo in prinese prometno dovoljenje, potrebne tiskovine za podaljšanje registracije in koleke pa bodo dobili pri uslužbencih, ki bodo podaljševali registracijo. Istočasno bodo vplačali tudi cestnino in obvezno zavarovanje.

Opozarjamo, da bodo morali vsi tisti lastniki mopedov, ki jih v navedenem času ne bodo pripeljali na tehnični pregled oziroma zahtevali podaljšanje registracije, svoja vozila odpeljati na tehnični pregled v Ljubljano oziroma bodo morali na podlagi 15. člena pravilnika o registraciji motornih in priklopnih vozil (Uradni list SFRJ, št. 20/65) vrniti registrske evidenčne tablice tukajšnjemu odseku.

Iz pisarne odseka za splošne zadeve
SOB Domžale

Ponosno in pokonci sta stopala...

Ob dnevu vstje slovenskega naroda in v okviru občinskega praznika občine Domžale je ZB Blagovica pod pokroviteljstvom občinskega združenja ZZB NOV Domžale odkrila spominsko ploščo staršem Baloh v Dolinah pri Trojanah.

To je bila skromna, pa vendar svečanost, ki se je slehernemu, ki je bil prisoten, vtisnila v spomin. Predsednik občinskega združenja ZZB NOV Domžale Alfonz Avbelj-Savo in tajnik ZZB NOV Izlake sta v svojih govorih nazorno prikazala strašen dogodek 18. maja 1944, ko sta pod nemškimi kroglami končala življenje zakonca Baloh iz Dolin pri Trojanah, kjer danes, sredi opojno dehtečih gozdov še stoji njuna hišica. V njej je sedaj gostišče, ki ga vodi njun sin z družino.

Oba sta bila iz Tuhinjske doline: oče Franc je bil doma iz Zgornjega Tuhinja, mati Frančiška pa iz Spitaliča. Komaj šest let sta živela na domačiji v Dolinah, kjer se jima je rodilo pet otrok. Z dnino sta prigarala ta njun dom, kjer ju je zatekla druga svetovna vojna. Vedela sta, kje je njuno mesto in njuna domačija je nudila zatočišče in vsestransko pomoč že prvim aktivistom in partizanom.

Očeta Franca so že 1942 zaprli v Borl pri Ptuj. Takrat se je še vrnil domov, koder ga je čakalo še več dela. Pa je ponovno padel v zapor v Kamnik. Javka pa je delovala naprej — mati Francka je skrbela za otroke in za borce. Ko se je oče vrnil iz zapora, sta še z večjo vnemo nadaljevala vse do usodnega dne.

Oče Franc je sam odnesel pošto v dolino, da bi pravočasno prispela v roke našemu človeku. Oddal jo je in se vračal domov. A vrnil se ni nikoli. Prestregli so ga Nemci in raztrganci. Ker očeta ni bilo pravi čas nazaj, je mater zaskrbelo. Poslala mu je nasproti otroka. Ni se vrnil. Ne prvi sin, ne drugi in ne hčerka. Vso v skrbah za

moža in otroke so jo iznenadili Nemci in raztrganci z naperjenimi puškami. Kričali so nanjo, naj pove, kje je mož, kje so partizani.

To je bilo tistega strašnega dne, ko se je odigral gnusen zločin v Orehoviči, kjer so Nemci 15 nedolžnih ljudi zažgali v njihovih domovih. Pretepeno in izmučeno mater so odpeljali, ne menč se za male otroke, ki so bili še doma. Za šolskim vrtom v Izlakah, kamor so jo odpeljali, sta se zadnjič videla — mož in žena — aktivista, tolerant mučenika. Zadnji pogled skrbnih staršev in zavednih Slovencev je onemel za šolskim vrtom, kjer so ju 18. maja 1944 po zverinskem mučenju ustrelili, njuno domačijo izropali, otroke pa pretepli. Poslej je za vse, razen za Ivana, ki so ga tudi zaprli, skrbela stara mati.

Ob odpiranju spominske plošče Balohovima redeljuboma in aktivistoma je krajevni odbor ZB NOV Blagovica organiziral kulturni spored z recitacijami in pesmimi, ki jih je zapel pevski zbor pod vodstvom Staneta Habeta. Za zaključek pa je Mojca Avbelj prebrala stihe, ki jih je tistega jutra ob kmečkih opravilih napisala Ana Celestina z Zavrha pri Trojanah. Niso bili kdove kako umetniški, prišli pa so iz srca in so živo ponazorili strašni dan za Balohove — 18. maj 1944.

Vsi, ki so se udeležili spominske svečanosti v Dolinah, so še dolgo zadržali pri tovariškem pogovoru pri skupnem kosilu. ZZB NOV Blagovica se je dostojno poklonila spomenu dveh trdnih zavednih aktivistov, ki sta darovala življenje, da bi se ohranilo življenje.

Marija Ivkovič

Uvod v praznovanje občinskega praznika

19. julija 1969 zvečer je iz središča Radomelj, od tam, kjer je grobišče padlih v drugi svetovni vojni, krenila povorka proti obeležju v gozdiču pri Preserjah, kjer se je zbralo veliko domačinov in predstavnikov skupščine in družbeno političnih organizacij. Na temu mestu so se v noč, od 26. na 27. julij zbrali organizatorji upora na domžalsko-kamniškem področju. Zato je 27. julij dan, ko domžalska in kamniška občina praznujeta svoj praznik.

Tudi letos je prireditve za občinski praznik otvoril predsednik občinske zveze za telesno kulturo Pavlin Zule, medtem pa so iz različnih strani pritekli športniki z baklami in to atleti, nogometaši, smučarji, košarkarji in člani Partizana. Prišli so iz

vseh krajev domžalske občine, kjer imajo ta društva svoje sedeže in to iz Domžal, Mengša, Radomelj, Ihana, Prevoj, Jarš in Homca.

O pomenu praznovanja je spregovoril prvoborec Jože Pirš-Luka. Nastopil pa je tudi moški pevski zbor upokojencev iz Domžal, ki je pod vodstvom Staneta Habeta zapel dve slovenski in eno makedonsko pesem.

Sledilo je polaganje venca na obeležje, slovesnost pa sta zaključili dve recitaciji in mengeška godba, ki je zaigrala nekaj koračnic.

Ob obeležju so domžalski taborniki pripravili lep taborni ogenj, ob katerem je zaplesala večja skupina narodnih noš iz Radomelj.

T. R.

Delovni čas vajencev še vedno problem?

Dobro se spominjam akeje mladinskega komiteja SRS, s katero so bili urejeni delovni odnosi vajencev pri zasebnih obrinikih. Po začetnem odporu je vse šlo svoje normalno pot. Ni pa stvar rešena še povsod in celo ne v nekaterih podjetjih družbenega sektorja, kot je npr. klavnica trgovskega podjetja »NAPREDEK« Domžale. Tam delajo vajenci še vedno po 12 do 14 ur, pa tudi več ur dnevno. V tem podjetju obstaja tak vajeniški režim, kakršnega ne poznamo že dolgo ne v družbenem niti v zasebnem sektorju. V celoti mora držati izjava upravnika klavnice: »Vajencev, ki želijo delati 8 ur, ne želimo niti ne potrebujemo.« Na klavnici o Domžalah delajo vsi — torej tudi vajenci, od 6. ure zjutraj do 18. ure in še čez, brez odmora in počitka opoldne. V klavnicah je delo težko, zato se le malo fantov odloči za ta poklic in še tisti, ki se in pride na klavnico v Domžale, zgubi hitro veselje, ko pri delu

spozna tak odnos. O dopustih vajenci ne vedo ničesar ali pa le zelo malo. Dopuste izkoriščajo po dnevih, evidenca o dopustih sploh ne obstaja, ta da, kdor ne vodi sam svoje evidence, ne ve ničesar. Tudi denarne nagrade niso prav nič spodbudne. Vajenec, ki je delal dnevno po 12 do 14 ur, je prejel 7.000 S din. Človek se resno vpraša, ali je mesarski poklic res tako težak, da se vajenec mora učiti dnevno 12 do 14 ur, ali pa ga imajo kot ne kvalificirano delovno silo, plačujejo pa ga kot vajenca.

Morda je bil včasih odnos do vajencev res tak, kot je še danes v naši klavnici, vendar danes se v Jugoslaviji ne dela nikjer več tako. Delavski razred jugoslovanskih narodov je zaradi izkoriščanja šel v mnoge štrajke in v revolucije, katera mu je prinesla svobodo in odpravila izkoriščanje. In tega bi se moralo zavedati tudi vodstvo klavnice in uprava podjetja.

Franec Koejan

OPOZORILO OBCANOM!

Znano je, da imajo nekateri občani še od prej neprimljeno orožje. To orožje se v glavnem odkrije in odvzame ob kaznivih dejanjih ali prekrških.

Zato prosimo vse tiste občane, ki imajo orožje, trofejno ali zgodovinske vrednosti, da si nabavijo dovoljenje za posed orožja ali orožni list, kolikor je to orožje še uporabno.

V teh primerih upravni organ ne bo uvažal postopka o prekršku. Proti tistim, ki skrivajo orožje in ga do določenega roka ne bodo prijavili, bomo postopali po zakonu in jih preganjali zaradi prekrška.

Iz uprave SOB Domžale

Kolektiv podjetja »NOVOPREM« Domžale obvešča javnost, predvsem pa mizarje in druge predelovalce lesa, da smo odprli na Homcu, poleg mlina »Žito«, trgovino z lesom.

Na zalogi imamo: rezan les, vse vrste fantelet, iverje, parnelehi plošč, ultrapasa, parketa, oken, vrat, rolet in drugega materiala.

Trgovina posluje vsak delovni dan od 7.—14. ure.

Velika izbira, konkurenčne cene.

Obiščite nas v naši trgovini in zadovoljni boste z nakupom.

V Moravčah krajevni muzej

Za letošnji občinski praznik, 27. julij, so v Moravčah odprli krajevni muzej, ki ima za sedaj sicer še skromno zbirko iz NOV in iz starejše preteklosti moravške doline ter zbirko del številnih slavnih moravških rojakov. Doslej so pod okriljem krajevnega odbora ZZB opremili le en prostor, čeprav je zanimivih razstavnih predmetov še dovolj.

V glavnem prostoru moravškega krajevnega muzeja — ki je hkrati sploh prvi v domačinski občini — je nekaj zanimivih eksponatov, med njimi tudi originalne logaritemske tablice rojaka — matematika barona Jurija Vege. Le še en tak izvod iz leta 1783 je menda v Sloveniji.

Dokaj pestre, čeprav zaradi skromnega prostora še nepopolne, so zbirke etnografskih zanimivosti in nekaj primerkov del cerkvenega slikarstva iz 18. in 19. stoletja izpod čopičev slikarske družine Layev. Organizatorjem je uspelo zbrati tudi precej zgodnjih del Frana Maslija-Podlimbarskega, Jovana Koseskega, dr. Franca Detele in

drugih znanih imen slovenske preteklosti, ki so bili doma v moravški dolini.

Ze zdaj je videti, da bo prostor v prvem nadstropju upravne zgradbe Agrokombinata Emona le skromen začetek. Okolica hrani še številne kulturne in etnografske zanimivosti, ki jih pa v pretesni sobi ni mogoče razstaviti. Ustanovitelji muzeja menijo zaprositi občino še za druge prostore v zgradbi, kajti z zbirkami, ki jih še imajo v naertu, bi jih z lahkoto opremili.

V edinem prostoru krajevnega muzeja tudi ni mogoče prirediti občasnih razstav, čeprav imajo nekatere že zdaj v naertu, tako npr. razstavo starega slikarstva, pestrega etnografskega gradiva in razstavo del akademskega kiparja Tineta Kosa, domačina. Za zdaj je muzej odprt le enkrat tedensko — ob nedeljah od 7. do 12. ure — obiskovalci, ki jih zgodovina moravške doline še posebej zanima, pa lahko dobe ključ v hiši številka 50, nasproti muzeja.

Janko Zupan

Zbor volilcev v Trzinu

Po enoletnem mrtvilu, ki je zavrlo delo po smrti dveh prižadevnih javnih delavcev, se je Trzin zopet prebudil k dejavnosti, kar je dokazal zadnji zbor volilcev v Trzinu dne 16. julija. Spretno ga je vodil novozvoljeni odbornik Franc Mušič in nanzal probleme, s katerimi se bodo morali Trzinci spoprijeti, da ne bo toliko negotovanja po vasi in se ne bodo kar naprej ponavljali od sestanka do sestanka. Zbora se je udeležil tudi načelnik oddelka za gospodarstvo in šef odseka za dohodke tov. Dermal kot zastopnik občine.

Izvršene so bile volitve v poravnalne svete krajevnih skupnosti, kamor so bili poleg starejših občanov izvoljeni predvsem mlajši, ki naj bi se uveljavili v delo za javnost in pomagali reševati probleme kraja.

Mnogo je bilo govora o kanalizaciji, avtobusni postaji in združenem domu.

Za kanalizacijo so že napravljene načrti in so bili volivcem predloženi na vpogled. Sprejet je bil sklep, naj bi se v prvi etapi dovršila kanalizacija sredi Trzina, od gostilne Narobe do križišča, kjer je stanje ob dolgotrajnem deževju najbolj kritično, pozneje pa bi prišli v poštev še drugi predeli vasi. Letno bi porabili 20.000 Ndin, kar bi se zbiralo od prispevka za uporabo mestnega zemljišča.

Volivcem je bil dan na vpogled tudi načrt za čakalnico na avtobusni postaji. Ta bi stala 5.000 do največ 7.000 Ndin in bi bila dolga 9 m. Zanj so prav tako zagotovljena sredstva, delo pa bi opravil zidarski mojster domačin. Volivci so se s predlogom strinjali. Združni dom je doslej upravljalo stanovanjsko podjetje Domžale. Dom so zgradili Trzinci »udarniško«, po dvajsetih letih pa že kaže znake razpadanja, ker se nihče zanj ne briga. Marsikateri pika je že padla na ta račun. Zelja je, naj bi dom prišel spet v neposredno upravo domačinov, to je krajevne skupnosti Mengeš. Za rešitev tega problema je bilo volivcem predloženih več variant, o katerih naj bi razmislili do prihodnjega zbora volilcev. Najboljša rešitev se je zdela volivcem ta, da bi spodnje poslovne prostore odstopili trgovskemu podjetju MERKATOR, ki naj bi polovico najemnine odvedel za krajevno skupnost, drugo polovico pa obdržal za obnovo trgovskega lokala, kar bi stalo 200.000 Ndin. Krajevna skupnost pa naj bi začela obnavljati dom s stanarinami, ki so se v desetih letih nabrle in so še neizrabljene. Sprejet je bil tudi sklep, naj se združni in kulturni dom vodita pod eno upravo.

T. J.

Stanovanjsko podjetje Domžale

Kolodvorska 6

razpisuje po zakonu o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča (Uradni list SRS, številka 42/66) in po odloku o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča na območju občine Domžale (Uradni vestnik, številka 4/67)

3. javni natečaj

za oddajo delno urejenega stavbnega zemljišča v k. o. Mengeš in k. o. Jarše.

1. Predmet natečaja so parcele:

a) Mengeš—Zavrti — označene v zazidalnem načrtu s parcelnimi številkami:

849/7, 849/8, 849/9, 850/6, 850/8, 850/7 vse k. o. Mengeš.

Parcele so predvidene za gradnjo vezanih vrstnih hiš. 837/17, 837/18, 837/6

Parcele so predvidene za gradnjo enonadstropnih dvojčkov.

b) Domžale — Sever I. — označene v zazidalnem načrtu s parcelnimi številkami: 568/4, 568/3, 566/3, 555/8, 555/9, 555/16 vse k. o. Jarše.

Parcele so predvidene za gradnjo enonadstropnih vrstnih hiš, povezanih z garažami.

2. Rok za pričetek gradnje je 6 mesecev, za dokončanje pa 4 leta po dodelitvi zemljišča.

3. Odškodnina za stavbno zemljišče in za zemljišče za skupne namene (poti, ceste, otroška igrišča, zelenice itd.) je določena na podlagi cenitve sodno zapriseženega cenilca, in to:

na področju Mengeš Zavrti 11 din;

na področju Domžale—Sever I. 13 din na 1 m².

Rok za plačilo odškodnine je 30 dni po pravnomočnosti odločbe o dodelitvi zemljišča v uporabo, ki jo izda skupščina občine Domžale.

4. Stroški priprave zemljišča so za parcelo za vsa navedena področja 4.000 din. Ti stroški so predvideni kot zacetna izključna cena na parcelo.

5. Rok za plačilo izlicitirane cene priprave zemljišča zapade v plačilo takoj po pravnomočnosti odločbe o določitvi najugodnejšega ponudnika in sicer 15 dni po prejemu odločbe. Po tem roku tečejo 8 % zamudne obresti.

6. Udeleženci natečaja morajo ponudbi priložiti potrdilo o plačilu varščine v višini 1.000 din, ki jo nakažejo Stanovanjskemu podjetju Domžale na račun številka: 5012-1-79.

7. Rok za vložitev pismenih ponudb je vključno 15. dan po objavi natečaja v Občinskem poročevalcu, vložite pa jih lahko osebno pri Stanovanjskem podjetju Domžale, ali pa pošljete priporočeno po pošti v zapečateni ovojnici z oznako: Natečaj za oddajo zemljišča.

8. Stavbno zemljišče bo oddano v uporabo najugodnejšemu ponudniku, ki izpolnjuje pogoje tega natečaja. Najugodnejši ponudnik mora na svoje stroške dokončno urediti stavbno zemljišče (stanovanjske poti, vodovod, kanalizacijo, elektriko) v roku, določenem v drugi točki razpisa.

9. O izidu natečaja bodo udeleženci obveščeni s posebnimi odločbami in z objavo na oglasni deski Stanovanjskega podjetja Domžale.

10. Zazidalne podatke, obrazložitev pogojev natečaja, obvezni obrazec ponudbe in druge informacije dobe zainteresirani pri Stanovanjskem podjetju Domžale, Kolodvorska ulica 6/I v pisarni za urejanje in oddajo stavbnih zemljišč, telefonska številka 72-444.

»Stanovanjska štednja - najkrajša pot do novega doma«. Vlagajte svoj denar pri Kreditni banki in hran Inici Domžale

Nov industrijski obrat v Moravčah

V Moravčah je dne 1. 7. 1969 pričel poslovati obrat keramično-kemične industrije »SVIT« Kamnik v veliko veselje vseh Moravčanov. V ta namen je bilo obnovljeno staro šolsko poslopje, ki je po zgraditvi nove šole dolgo časa stalo prazno in razpadlo. To zgradbo smo ponudili 54. podjetjem v Sloveniji, pa se nihče ni zmenil zanjo. Šele po številnih intervencijah in prošnjah smo uspeli najti investenta, da je ustanovil tu svoj obrat. Dolžni smo veliko zahvalo vodstvu in delavskemu svetu tovarne »SVIT« Kamnik, posebno pa še njenemu direktorju, ki je uvidel potrebe po tem obratu v Moravčah. V obratu je trenutno zaposlenih 19 delavcev in delavk, za sprejem na delo pa jih je zaprosilo prek 180. Od teh jih je že zaposlenih v Kamniku 22. Upamo, da se bo obrat hitro širil, saj je v tem posloplju še dovolj prostora za nove delavce. Tudi skupščina občine je pokazala dovolj razumevanja, saj nam je obljubila, da bo plačala gradbene stroške za obnovo šolskega poslopja v obliki posojila iz sklada gospodarskih rezerv. Kolikor pa se bo obrat razširil in opomogel, bo potrebno misliti na gradnjo nove hale, enako kot smo jo zgradili za obrat »Rašica« iz Gamelj, kjer je zaposlenih 85 delavk in delavcev. Škoda, da v tem obratu ni zaposlenih več ljudi, ker je dovolj prostora. Ob ustanovitvi obrata, tj. pred 11. leti je bilo zaposlenih 127 delavk in delav-

cev. Upajmo, da bo tudi ta obrat sprejel nove ljudi in vsaj delno ublažil položaj v Moravčah, ki je pereč posebno odkar je bivša zadruga v Lukovici arondirala zemljišča zasebnih kmetov. Tedanji predstavniki so izjavili, da v Moravčah ne bo dejansko več kmetov. Sedaj pa ni ne kmetov niti industrije. Še obstoječe industrije ne bi bilo, če ne bi Moravčani sami našli podjetij, ki so bila voljna ustanoviti pri nas svoje obrate.

Sedaj nam manjka samo še dobra cesta in kadar bo ta gotova, na kar pač upamo vsi Moravčani, se bodo Moravče in njihova okolica primerno razvile, saj imamo za to vse pogoje, posebno tudi v turizmu.

Ko je na zadnjem zboru volilcev predsednik upravnega odbora sklada za gradnjo ceste Želodnik—Moravče, Jože Otola, podal poročilo o sedanjih pripravah za gradnjo, so vsi volilci enoglasno odgovorili: Vsi Moravčani smo na stran sedanjega vodstva skupščine, ker imamo veliko razumevanja za to cesto in si tudi veliko prizadevamo, da bi ta 23 let dolga cesta le enkrat prišla na vrsto za ureditev. Upamo, da smo Moravčani upravičeni vsaj do ene dobre cestne zveze v času, ko asfaltni trak prepreža našo ožjo domovino vse bolj na gosti in sega tudi že v mnogo bolj odročne in manj pomembne predele, kot je naša dolina.

Leopold Gec

Škoda zaradi divjadi in oškodovanci

Iz leta v leto povzroča zaščitna in nezaščitna divjad več ali manjšo škodo na kmetijskih kulturah v nekaterih krajih naše občine. To povzroča nezadovoljstvo oškodovanih kmetijskih proizvajalcev, lovskim družinam pa skrb, kako povrniti vsaj del povzročene škode iz skromnih sredstev, s katerimi razpolagajo. So tudi primeri, ko ne pride do soglasja o višini ocenjene škode, ali pa se ocenjena oziroma sporazumno med oškodovancem in lovsko družino določena škoda izplača le delno ali pa sploh ne.

Da bi seznanili oškodovance in lovsko družino o postopku v primeru škode, navajamo naslednje:

Prizadeti oškodovanec naj takoj prijavi škodo področni lovski družini, čim jo je opazil. Pooblaščenec lovške družine naj skuša z oškodovancem doseči sporazum o višini škode. Kolikor se oškodovanec in lovška družina sporazumeta o višini škode, je sporazum obve-

zen za oba, zato naj ga lovška družina potrdi v pisni obliki. Lahko pa tudi v obliki cenilnega zapisnika in ga izroči oškodovancu. Kolikor pa do sporazuma o višini škode ne pride, oškodovanec prijavi škodo, in sicer:

upravnemu organu pri občinski skupščini, ki je pristojen za lovstvo, če škoda znaša manj kot 250 Ndin. Če pa oškodovanec smatra, da je povzročena škoda večja kot 250 Ndin, mora zahtevek oziroma odškodninsko tožbo vložiti pri občinskem sodišču, kot določa 39. člen temeljnega zakona o lovu. Rok za prijavo je 15 dni od takrat, ko je oškodovanec zvedel za škodo. Po dveh mesecih od dneva, ko je škoda nastala, ni več mogoče zahtevati povrnitve škode. Priporočamo oškodovancem in lovskim družinam, da v primerih, ko je divjad napravila škodo, skušajo doseči sporazum z oškodovancem, saj bo to enim in drugim prihranilo nevoljo in zgubo časa.

F. Pliberšek

Visoko odlikovanje za Ivana Pustotnika

Z ukazom predsednika republike Josipa Broza-Tita je bil odlikovan z redom zaslug za narod z zlatim vencem predvojni komunist, Ivan Pustotnik iz Moravč. Odlikovanje so mu izročili in mu čestitali predsednik skupščine Albin Klemenc in predstavniki družbeno-političnih organizacij iz Domžal, njegovi tovariši-soborci in pionirji z Moravč.

Tovariš Ivan Pustotnik je bil rojen 15. aprila 1893 v Hotiču pri Litiji. Že kot mlad fant je delal v zasavskih rudnikih, kjer se je spoznal z delavskim gibanjem. Leta 1909 je postal član socialnodemokratske stranke, leta 1919 pa je bil sprejet v Komunistično partijo, takoj ko je bila ustanovljena. Ko je bila postavljena partija izven zakona in je prešla v ilegalo, je ostal njen zvesti član in je vse do leta 1937 aktivno sodeloval v partijski organizaciji v Zagorju. Leta 1937 se je težko ponesrečil pri delu v rudniku in bil kot 70-odstotni invalid upokojen. Po upokojitvi se je preselil v Moravče. Tu ni bilo še partijske organizacije ter sta z ženo, ki je bila članica KP, vzdrževala zvezo s partijsko organizacijo v Zagorju, kjer sta dobivala direktive za delo. To povezavo sta vzdržala vse do leta 1942, ko je prišel v te kraje Dušan Kraigher in se je pod njegovim vodstvom organizirala v Moravčah partijska organizacija. Njen prvi sekretar je bil tovariš Pustotnik, ki je med narodnoosvobodilno borbo aktivno sodeloval po svojih zmognostih in sposobnostih vse do osvoboditve.

Tudi po osvoboditvi je sodeloval v raznih organizacijah. Bil je član občinskega komiteja ZK Moravče, občinskega odbora ZB, bil je odbornik občine Moravče, delal je v SZDL, v društvu prijateljev mladine in društvu upokojencev.

Tovarišu Pustotniku čestitamo za prejeto visoko odlikovanje in mu želimo, da bi še dolgo užival sadove svojega revolucionarnega dela.

Glasbena revija v Škocjanu

Prizadevno prosvetno društvo Miran Jarc iz Škocjana je 26. julija zvečer priredilo glasbeno revijo na prostem v bližini podzemlske jame v Škocjanu, kjer je bilo do sedaj že več uspešnih kulturnih prireditev.

Na reviji so nastopili Instrumentalni trio, Folklorna skupina z osnovne šole Brdo, »Zadovoljni muc« iz Moravč, Pevski zbor iz Moravč, Trio »Eko« iz Lukovice, Trio Andrejka iz Vrhol in Henčkov trio.

Ker je bilo vreme prirediteljem naklonjeno, se je na prireditvenem prostoru zbralo preko 500 poslušalcev, ki so bili s prireditvijo zelo zadovoljni.

Sredstva, ki so jih dobili z vstopnino, so člani društva namenili za gradnjo dvorane v Škocjanu.

T. R.

Jubilej glasbene šole

Zavod za glasbeno izobraževanje Domžale je imel ob 10-letnici združitve Glasbene šole Domžale in Glasbene šole Mengeš jubilejno koncerta in sicer 16. junija v Kulturnem domu v Mengšu, 17. junija pa v dvorani Kina Domžale. Oba koncerta, na katerih so nastopili najboljši solisti in instrumentalne skupine, sta odlično uspela.

Skupščina občine Domžale je za več kot 10-letno delovanje na zavodu nagradila predavatelje in to: Silvo Kovač, Terezijo Križnik, Jakoba Černeta, Staneta Habeta, Pavleta Kosca in Staneta Modeca. Vsem imenovanim je izročil priznanja podpredsednik Skupščine občine Domžale Ivan Vidali. Za to priliko je zavod izdal tudi Koncertni list.

T. R.

Posebna priloga Občinskega sindikalnega sveta Domžale

Naloge sindikalnih in delovnih organizacij pri spremembi samoupravnih dokumentov

Sprejeti ustavni amandmaji dajejo delovnim ljudem večje pravice pri urejanju notranjih odnosov v delovnih organizacijah, saj je samoupravljanje že toliko napredovalo, da ga ni treba več »SCITITI« z natančnimi zakoni in državnimi predpisi. Delavci morajo samostojno razvijati samoupravne odnose in jih prilagajati svojim zahtevam.

Zato je v mesecu juliju občinski sindikalni svet Domžale na razširjeni seji sindikalnega plenuma razpravljal o nalogah sindikata pri usklajevanju in spreminjanju samoupravnih aktov delovnih organizacij. Namen razprave je bil, da se spoznamo oziroma vključimo v širšo problematiko samoupravnih odnosov, kajti ustavne spremembe naj bi tudi prispevale k širšemu in bolj vsestranskemu razvijanju novih družbenih odnosov, popolneje izrazile različne interese delovnih ljudi in občanov ter odpravile nekatera vozlišča, ki so ali pa bi lahko povzročala konfliktno situacijo.

Precej časa se že ukvarjamo z vprašanjem, kako v samoupravnem sistemu uvajati sodobne dosežke organizacije dela in poslovanja, tako da bi bil samoupravni sistem ekonomsko in poslovno čim bolj učinkovit, da pa pri tem ne bi izgubil svoje temeljne demokratične vsebine. Kajti bistvo samoupravljanja je, da so družbenoekonomski odnosi demokratični, da so to odnosi enakopravnih sodelavcev, ki gospodarijo z družbenimi sredstvi in si na temelju vloženega dela delijo dohodek. Izhajajoč iz teh misli, je predsednik komisije za samoupravljanje pri RSS Mitja Svab v svoji uvodni razpravi dejal:

XV. amandma odpira široke možnosti, da se delovne organizacije samoupravno organizirajo kar najbolj funkcionalno in kar najbolj racionalno. Zato se bomo upirali vsakršni unifikaciji na tem področju. Take težnje se danes izražajo tudi v določenih dokumentih, ki naj bi bili sprejeti v zakonski obliki. XV. amandma govori o kolektivnih in izvršilnih organih samoupravljanja. V dokumentu, ki je predložen poslancem zvezne skupščine za izdajo zakona o statusu delovnih organizacij in njihovem združevanju, je ta formula zložena. Tam se govori v ednini: o kolektivnem in individualnem organu samoupravljanja. V bistvu pa gre za to, da se pod drugim imenom ohranja tisto, kar smo že imeli, to je upravni odbor, direktor. Zato moramo podpreti ideje in iniciative, ki so v delovnih organizacijah zaživele, ki težijo k večji delitvi dela v samopravi.

Mitja Svab pravi: Ko govorimo o delitvi samoupravnih pra-

vic delavcev, ne gre za delitev samoupravljanja na tako imenovane odločujoče in izvršilne organe. Obstaja namreč koncept, da se poslovni odbor postavi kot izključno izvršilni organ, delavski svet pa kot kontrolni organ in organ, ki bo odločal. S takšno delitvijo lahko ustvarimo povsem neustrezno situacijo, če samoupravljanja ne bomo organizirali tako, da bo kompleksno in z vsemi pravicami in dolžnostmi od pripravljanja dnevnih redov do sklepanja, izvrševanja in kontrole nad izvajanjem. Da bi bila nepravilnost še večja, se ponekod pojavlja ideja, naj bi izvršilni organi bili sestavljeni iz najbolj kvalificiranih ljudi — da je pogoj za sodelovanje in izvršilnem organu višja ali visoka šola. Takim tendencam se moramo upreti. Tisti, ki so sposobni, si vendar ne bodo pustili samoupravne funkcije zreducirati samo na izvrševanje, temveč bodo hoteli tudi kreirati politiko upravljanja.

Menim, da bi morali sedaj tudi v Domžalah nadaljevati s to široko zastavljeno akcijo, ter preiti h konkretnim oblikam dela. Sem za to, da sindikalna organizacija v vseh delovnih organizacijah obravnava vsebinska vprašanja svojih normativnih aktov in njihovih sprememb. Če to zahtevamo, potem bodo problemi postali znani vsem. Nesmisel je misliti, da bo osnovna sindikalna organizacija bolj delala, če bo v statutu zapisano, naj dela. Ta politična pravica je sindikatu že dana. Menim, da moramo v občinah akcije tako zastaviti, da bodo sindikalne organizacije kot celota in ne samo izvršni odbori na svojih sestankih obravnavale vse probleme. Če pa bo sindikalnim podružnicam potrebna pomoč, jim je treba pomagati in, za to mobilizirati vse, od strokovnjakov do voljenih političnih delavcev, da se vključijo v te razprave. Samo tako bodo normativni akti postali lastni kolektivov, ne pa posameznikov, ki bi bolj ali manj spretno oblikovali določeno vsebino v samoupravnih dokumentih.

Popolnoma nesporno je, da je sindikat — kot družbeno-politična organizacija v delovni organizaciji — osnovni nosilec celotne politične akcije, in to na ekonomskem, samoupravnem,

kadrovskem področju itd., ne glede na to ali je to zapisano v notranjih aktih ali ne. Pravno formalni nosilec pa mora biti vedno kolektiv in prav to ne izključuje, temveč narekuje skrb politične organizacije.

Mitja Svab nadalje ugotavlja, da so se v dosedanjih razpravah oblikovala naslednja stališča ob vprašanju:

1. Ali je potrebno nekatere odnose regulirati z republiškimi zakoni o velitvah samoupravnih organov?

V razpravi, ki se je razvila okrog tega vprašanja, je bila velika večina mnenja, da je treba kar največ pobude prepustiti delovnim organizacijam, in je ne kaže omejevali z republiškimi predpisi. Če pa bi bil sprejet tak zakon (kar zagovarjajo samo posamezniki), naj bi bilo z njim urejeno čimmanj stvari, vedno več pristojnosti pa bi morali dati kolektivom, da bodo res lahko uredili svojo samoupravo. Za sedaj so nekateri diskutanti opozarjali, da bodo med delovnimi organizacijami različne glede organizacije samoupravljanja, dolžine mandatne dobe, števila izvršilnih kolektivnih organov itd., na kar bodo morali biti družbeni dejavniki še posebej pozorni. Zato je v sindikatih potrebna koordinacija, ki naj bi usklajevala delo delovnih organizacij pri sestavljanju statuten in drugih splošnih aktov. Pri tem bi bilo potrebno spremljati dejavnost delovnih organizacij in med njimi razvijati pozitivne izkušnje ter jih hkrati opozarjati na neskladnosti z ustavnimi in zakonskimi predpisi.

Ob tem se zastavlja vprašanje, kako in do kdaj je treba uskladiti ostale zakonodajo z določili ustavnega amandmaja (finančno poslovanje delovnih organizacij nasproti SDK in drugim delovnim organizacijam ipd.). Te spremembe bo treba pravočasno uveljaviti, da jih bodo delovne organizacije mogle upoštevati pri sprejemanju novih statuten in drugih splošnih aktov.

Posebej je poudarjena želja manjših delovnih organizacij (do 30 zaposlenih), da bi bilo zanje smotno v okviru republike organizirati strokovno pomoč za oblikovanje organizacije samoupravljanja. Zato bo RS ZSS pripravil koncepte.

2. Uskladitev odnosa med organizacijo dela, tehnologijo in organizacijo samoupravljanja (delitev dela):

V vseh dosedanjih razpravah in tudi pri nas v Domžalah je bila prisotna ugotovitev, da sa-

moupravljanje ni v nasprotju z racionalnim in učinkovitim gospodarjenjem, s sodobno organizacijo dela in z vnašanjem bolj strokovnega dela (znanosti) v delovne organizacije. Večkrat pa je bilo poudarjeno, da predstavlja nerazvito samoupravljanje oviro za boljše samoupravne odnose, za oblikovanje človekove in družbene zavesti in za opredelitev odgovornosti. Pogosto pridejo do izraza ugotovitve, da je pri odločanju o gospodarjenju in poslovanju vloga članov kolektiva, ki ne delajo neposredno na vodilnih delovnih mestih, neznatna oziroma majhna, enako velja za sprejemanje internih aktov, da organi upravljanja samo formalno sprejemajo odločitve, odgovornost pa ni opredeljena; da so člani kolektiva slabo ali nepopolno obveščeni itd. To je v glavnem in praviloma tam, kjer je sicer slaba organizacija dela, slaba kadrovska struktura, neizdelana tehnologija itd. Zato mnogi menijo, da bo možno z razvijanjem samoupravljanja pospeševati in izgrajevati elemente, ki bodo omogočali boljše odnose, učinkovitejše gospodarjenje in uspešnejše poslovanje delovne organizacije.

V našem dosedanjem razvoju, tako gospodarskem kot tudi drugem, ta skladnost ni bila prisotna. Zaradi tega je prišlo do delitve samoupravljanja kot celovitega odnosa na čisto gospodarjenje in na nekakšno politično samoupravljanje. Tako delitev so še najbolj občutili v večjih gospodarskih delovnih organizacijah. Z ustavno spremembo pa jim je dana možnost, da si same določijo obliko upravljanja. Pri določanju izvršilnih pravic in dolžnosti — zlasti v večjih delovnih organizacijah — ne gre za kopičenje moči v enem izvršilnem organu, temveč za delitev dosedanjega področja pristojnosti upravnega odbora na več specializiranih področjih, za katere naj bi formalni manjše kolektivne organe. Specializacija vsebinskih področij je med pogoji za kvaliteto sprejetih odločitev. S tem so soglašali predvsem predstavniki večjih delovnih organizacij.

Dosedanje pristojnosti delavskega sveta, upravnega odbora in direktorja so bile v pretežni večini določene z zakonom. Zato so navedeni organi upravljanja morali odločati o vseh z zakonom določenih zadevah, saj drugače delitev dela ni bila dopustna. To pa je negativno vplivalo na učinkovitost dela organov upravljanja. Praksa je namreč velikokrat pokazala, kako je

bilo odločanje boljše tam, kjer je bilo razdeljeno na specializirane organe, na primer na komisije, odbore itd. Zato bo v prihodnje treba kolektivnim organom dati pristojnosti odločanja, ne pa, da smejo samo proučevati, pripravljati in predlagati, odloča pa samo najvišji organ upravljanja.

Vprašanje je, kako še tesneje povezati strokovne službe, ki opravljajo vse strokovno-operativne in tehnične posle, v eno telo, ki bo izvrševalo in spremljalo izvrševanje odločitev v praksi.

Realna so pričakovanja, da bodo izvršilni organi imeli v okviru začrtane poslovne politike delavskega sveta in po določilih statuta, ki jim določa pristojnosti — pravico sprejemati samostojne odločitve. Tudi delavci v posameznih službah bodo morali imeti v okviru postavljenih nalog večje pristojnosti in večjo odgovornost.

Pri odločanju in oblikovanju posameznih kolektivnih izvršilnih organov bo treba temeljito razmisliti tudi o tem, da jih ne bo preveč, saj je namreč treba misliti tudi na čas, ki bi ga člani posameznih organov prebili na sejah. Prav tako je zelo pomembna razmejitev pristojnosti in odgovornosti.

Razviti bo treba oblike samoupravljanja tako glede na različno naravo dela posameznih delovnih organizacij, kakor tudi glede na število zaposlenih itd. Natančno je treba opredeliti, katera so tista strokovna vprašanja, ki zadevajo organizacijo dela, tehnologijo in sprejemanje vsakodnevnih odločitev strokovne narave, ki so lahko v pristojnosti posameznikov, strokovnih služb in kaj je tisto, kar ni odtujljivo posameznemu članu delovne skupnosti.

Naloga in vloga sindikata pa je, da omogoča in spodbuja, da pride po analizah sedanjega stanja in demokratične razprave v delovnih skupnostih do uveljavitve takšna organizacija samoupravljanja, kjer bo delovni človek postal in ostal nadaljevalec poglobljenih samoupravnih odnosov.

3. Kdo naj se v delovni organizaciji ukvarja z organiziranjem samoupravljanja?

Za razvijanje samoupravne prakse in najustrežnejših oblik življenja in dela so odgovorni vsi člani delovnega kolektiva, kar pomeni, da se nihče ne more odtegovati tej odgovornosti. V tem smislu je bilo v razpravah še posebej poudarjeno, da je samoupravljanje odnos, ki vključuje med drugim urejanje vprašanj produkcije, organizacije dela, tehnologije itd. Zato je tudi dolžnost direktorja, da v okviru predpisov skrbi za uresničevanje samoupravnih odnosov. Ker vsako upravljanje v delovni organizaciji ali družbeni skupnosti pomeni zavestno usklajevanje in usmerjanje

aktivnosti ljudi, je potrebna takšna organizacija dela, ki bo omogočala dovolj celovito in učinkovito delovanje vseh subjektov na temelju enotnosti osnovnih interesov za realizacijo skupnih ciljev. Kaže se potreba, da bodo na področju samoupravne organizacije dela — to je tudi v procesu uresničevanja samoupravnih pravic in dolžnosti, morali poklicno delovati strokovni kadri in da se bodo morala s tem v zvezi v posameznih delovnih organizacijah odpirati tudi nova delovna mesta.

Dosedanja praksa, ko so za organiziranje samoupravljanja ponekod zadolževali tehnične sekretarje organov upravljanja in občasne komisije, je bila v razpravah ocenjena kot nezadovoljiva, v prihodnosti pa celo nesprejemljiva. Prav tako niso inženirji dela in podobni profili izključni nosilci in edini odgovorni za razvoj samoupravljanja. Kakor vsi strokovni delavci, so še zlasti inženirji dela odgovorni za sodobno organizacijo dela, vendar bo morala biti njihova posebna skrb, da skozi organizacijo uveljavljajo odnose, v katerih bo posameznik vse manj objekt in vse bolj subjekt združenega dela — to pa je lahko njihov pomemben prispevek k razvoju samoupravnih odnosov. Poudarjena je bila zahteva, da je treba v samoupravne odnose in oblike vključiti več strokovnega dela in zmanjševati nekoristne improvizacije.

4. Položaj delavskega sveta oziroma drugega organa samoupravljanja in njegove pristojnosti:

Samoupravna delitev dela naj omogoči, da delavski sveti ne bodo razpravljali in odločali o množici zadev z zelo različnih področij, temveč se bodo morali posvetiti poglobljeni obravnavi temeljnih zadev oziroma odločanja o temeljni politiki delovne organizacije. Njihove pristojnosti morajo biti predvsem usmerjene v vprašanja organiziranosti delovne organizacije, sprejemanje plana, zaključnega računa, politike delitve in sprejemanje internih aktov, ki določajo in urejajo položaj vsakega delavca v delovni organizaciji.

5. Individualni in kolektivni izvršilni organi:

Amandma XV. določa, da so člani kolektivnih in izvršilnih organov voljeni. Zato ne more nihče postati član teh organov po svojem delovnem mestu. Zato so v nasprotju z amandmajem predlogi, da bi avtomatično postali člani poslovnega odbora, kot kolektivnega izvršilnega organa — delavci po svojem položaju v delovni organizaciji. Smotno pa je, da se v te organe predlaga tudi strokovne delavce na podlagi zavestnega spoznanja, da bodo ti delavci prispevali k boljšim in strokovnejšim odločitvam. Tako razpo-

loženje pa je že prisotno v večini delovnih organizacij in kaže na začetke procesa integracije umskega poklicnega dela z delom v upravljanju.

Pretežna večina delavcev je mnenja, da je treba na sejah kolektivnih izvršilnih organov omogočiti sodelovanje strokovnih delavcev, ki delajo na določenem področju, ki zadevne predloge pripravijo in odgovarjajo za njihovo uresničitev.

V razpravah je bilo sprejeto mnenje, da bo glede na organizacijo dela in samoupravljanje treba individualne izvršilne organe po njihovi funkciji avtomatično vključevati v posamezne kolektivne izvršilne organe. Tako bi bil na primer individualni izvršilni organ za varnost pri delu v delovni organizaciji po svoji funkciji član kolektivnega izvršilnega organa za varnost pri delu.

Uveljavljanje načela o samoupravnih delitvi dela tudi na področju individualnih izvršilnih pristojnosti je bila osnovna misel, ki je usmerjala razpravo glede na oblikovanje individualnih izvršilnih organov. Udeleženci razprav so bili mnenja, da morajo sindikati ob reviziji zvezne in republiške zakonodaje težiti za doslednim uveljavljanjem ustavnih sprememb v zakonskih predpisih. Opozarjali so, da veljavna zakonska določila še ne dopuščajo delitve individualnih izvršilnih zadev, ker je odločanje o teh zadevah dano samo v pristojnost direktorja kot individualnega izvršilnega organa. Tudi teze za oblikovanje novega temeljnega zakona o delovnih organizacijah ne dopuščajo možnosti uresničevati načelo samoupravne delitve dela, ker pod široko ustavno kategorijo »individualni izvršilni organi« pojmujemo samo direktorja delovne organizacije. Zato je bilo še posebej poudarjeno, da ni več dovolj stalno le ugotavljati, kako je funkcija direktorja preobremenjena s številnimi odgovornostmi, ki mu jih nalaga širša družbena skupnost z določili posameznih zakonov, temveč se bo treba odločno zoperstaviti svojevoličnosti interpretacij tistih, ki široke ustavne kategorije poskušajo z novo predlaganimi zakonskimi osnutki ponovno zožiti na stare, marsikje preživele oblike. Taki poskusi kažejo na okoreli birokratski in tehnokratski odnos nekaterih avtorjev usklajevanja zakonov z ustavo. Ne moremo se strinjati, da prav tako nekateri sindikalni delavci iščejo stare oblike in za te le nova imena (upravni odbor = poslovni odbor, strokovni kolegij = strokovni svet, direktor = edini izvršilni individualni organ), čeprav bodo za nekatere delovne organizacije tudi te oblike primerne (npr. manjše delovne organizacije). Nasprotujemo tendencam unificiranja, ki jih ne pogojuje organizacija dela, teh-

nologija, velikost itd. v posamezni delovni organizaciji. Če temu ne bi bilo tako, bi se lahko upravičeno spraševali, zakaj so bile uveljavljane spremembe dosedanjih določil glede organizacije samoupravljanja v delovnih organizacijah.

Treba bo doseči racionalnejšo delitev individualnih izvršilnih pristojnosti in odgovornosti tudi na drugih najodgovornejših delovnih mestih v delovni organizaciji. Delavce je treba za ta delovna mesta sprejemati in ocenjevati skladno z načeli in po postopku, ki smo ga z reelekcijo uveljavili za direktorje delovnih organizacij. V razpravi o teh vprašanjih je bilo poudarjeno, da po doslednem uveljavljanju ustavnih sprememb ni več razlogov za ohranjevanje posebnih kategorij delavcev v delovnih organizacijah, ki jih TZDR imenuje vodilni delavci.

Nekateri so menili, da bi bilo treba z določili zakona težiti k postopnemu zmanjševanju individualnih izvršilnih pristojnosti in odgovornosti in tako skozi samoupravno regulativo delovnih organizacij prispevati k razvoju individualne odgovornosti.

6. Reelekcija individualnih izvršilnih organov:

Velika večina udeležencev dosedanjih razprav je menila, da mora izvolitev individualnega izvršilnega organa postati v celotnem reelekcijskem postopku avtonomna samoupravna pravica delovnega kolektiva. Številni primeri, ki so bili v razpravi omenjeni, dokazujejo, da je bila obvezna prisotnost predstavnikov družbeno-političnih skupnosti v paritetnih komisijah velikokrat samo formalna in da v prihodnje ni več potrebna. Poudarjena pa je bila težnja, kako moramo ob reviziji zakonodaje uresničiti načelo, da je sprejem novega delavca v delovni kolektiv samoupravna pravica le-tega kolektiva. Številna mnenja je mogoče strniti tudi glede ugovorov, da je dosedanji reelekcijski postopek uveljavil predvsem elemente upanja, ne pa elemente delovne uspešnosti in sposobnosti za strokovno vodenje. Pri izvolitvi individualnega izvršilnega organa gre vendar za celovito vrednotenje posameznika in je zato treba temu prilagoditi postopek. Udeleženci v razpravi so menili, naj bo reelekcijski postopek instrument, s katerim delovni kolektiv preverja izpolnjevanje samoupravne funkcije individualnega izvršilnega organa. Prav tako je treba določiti pogoje oziroma naloge, ki so osnova za uvedbo postopka za predčasno razrešitev individualnega izvršilnega organa, in v katerem bi presojali delovno in strokovno uspešnost delavcev — individualnih izvršilnih organov.

Navedene opredelitve ne terjajo bistvenih sprememb v reelekcijskem postopku, razen uveljavljanja načela samouprav-

ne avtonomije pri reelekciji individualnega izvršilnega organa delovne organizacije.

Na pretežni večini posvetovanj so opozarjali, kako samoupravni odnosi v posameznih kolektivih še niso dovolj razviti, da ponekod neformalne skupine s svojim birokratskim vplivom vztrajajo pri ohranitvi obstoječega — četudi vsestransko problematičnega — stanja; predlagali so, da se je treba zavzeti za določen vpliv družbeno-političnih skupnosti na kadrovske politiko delovnih organizacij, toda to ne več po poti avtomatizma, marveč z močjo argumentov in le v primerih, kjer se pojavljajo anarhične ali družbeno škodljive tendence. Skladno s temi mnenji naj bi pristojni organi družbeno-politične skupnosti imeli možnost zahtevati uvedbo postopka za predčasno razrešitev enega ali vseh individualnih izvršilnih organov. To mnenje pa je ostalo omejeno le na tiste primere v praksi, ko delovnemu kolektivu določena dejstva niso znana, oziroma jih pozna, pa ustrezno noče ukrepati.

7. Razvijanje samoupravljanja v notranjih oblikah združenega dela:

Celotna organizacija samoupravljanja naj v prihodnje temelji na večji samoupravni delitvi dela tako v horizontalni kot tudi v vertikalni smeri. Ta težnja je bila prisotna tudi pri razpravi o razvoju različnih notranjih oblik združenega dela. Pri določanju oblik združenega dela ni mogoče mimo vprašanj proizvodno-tehnološke in organizacijske strukture podjetja in mimo pravic delovnega človeka, da v sistemu samoupravnih ekonomskih odnosov samostojno odloča o svoji notranji samoupravni organiziranosti.

V razpravi je bila pogosto prisotna misel, da bi obstoječe ekonomske enote morali samoupravno okrepiti in postopno razviti v samostojne organizacije združenega dela. Za to, da bi vsaka večja organizacija združenega dela morala postati samoupravno samostojna, se zelo odločno zavzemajo v tistih občinah, katerih gospodarska značilnost je majhno število delovnih organizacij in večje število dislociranih organizacijskih enot delovnih organizacij iz drugih občin.

Nekateri so izoblikovali svoja stališča tudi o samoupravljanju na nivoju samostojnih organizacij združenega dela v sestavi delovne organizacije in se poleg organa upravljanja ter kolektivnega izvršilnega organa opredelili tudi na individualni izvršilni organ. V razpravi je bilo zlasti rečeno, da poudarek na določilu XV. ustavnega amandmaja glede uresničevanja samoupravljanja na nivoju organizacije združenega dela v sestavi delovne organizacije terja kva-

litativne spremembe v normativni opredelitvi samoupravnih pravic in dolžnosti organizacijskih enot v delovni organizaciji. V marsikateri delovni organizaciji so oblikovali notranje organizacijske enote, ki pa niso samoupravno zaživele, saj niso imele nobenih pravic pri delitvi ustvarjenega dohodka, pa tudi pri razreševanju drugih vprašanj je bil njihov vpliv na odločitve samoupravnih organov podjetja normativno omejen le na dajanje mnenj, predlogov in tako dalje.

8. Čas, za katerega se volijo člani organov upravljanja:

Večina udeležencev je v dosedanjih razpravah glede trajanja mandata za člane delavskega sveta in svetov organizacij združenega dela v sestavi delovne organizacije menila, da je treba preiti iz dvoletne mandatne dobe na štiriletno. To so utemeljevali zlasti s tem, da je delo člana organa upravljanja iz leta v leto zahtevnejše in da bi z daljšim mandatom dosegli sprejemanje kvalitetnejših samoupravnih odločitev. To se navezuje tudi na vprašanje o prepovedi ponovne izvolitve v organe upravljanja, ki bi ga po mnenju zagovornikov za štiriletni mandat morali ohraniti.

Nekateri pa so mnenja, da je dveletni mandat dovolj dolgo obdobje in da bi z daljšim časovnim obdobjem nehoti omejili pravico drugih delavcev, biti izvoljen v tak organ.

Velika večina meni, da ni razlogov, ki bi za člane kolektivnih in individualnih izvršilnih organov terjali krajši mandat, kot za člane upravljanja. Ta mnenja temeljijo na ugotovitvi, da je politika izvrševanja velikokrat prepletena in neločljivo povezana s strokovnim znanjem in izkušnjami, kar narekuje, da je mandat izvršilnih organov daljši oziroma usklajen z mandatom članov organov upravljanja. Pri tem bo treba zelo konkretno in celovito opredeliti razloge za predčasno odpoklic člana izvršilnega organa. Vsi so bili enotni v tem, da ne bi bilo pravilno za kolektivne izvršilne organe določati krajši mandat, kot za organe upravljanja, saj bi bila s tem bistveno omejena pravica novoizvoljenih organov upravljanja glede določanja in izvolitve članov v izvršilne organe.

9. Kandidacijski in volilni postopek:

Več udeležencev v dosedanjih razpravah je nasprotovalo predlogom, ki jih zadnje dni ponuja strokovna publicistika glede kandidacijskega in volilnega postopka. Skoraj na vseh posvetovanjih je bilo izraženo mnenje, da je kandidacijskem postopku v prihodnje treba posvečati več pozornosti in z določili statutov izbiro kandidatov čimbolj približati vsem zaposlenim. Ta

mnenja se niso navezala le na kandidacijski postopek za izbiro članov delavskega sveta, temveč prav tako na izbiro kandidatov za člane kolektivnih izvršilnih organov. Nikakor ne bi smeli dovoliti, da je izbira članov za kolektivne izvršilne organe le v pristojnosti individualnega izvršilnega organa, češ da je samo tako mogoče doseči potrebno strokovno sestavo teh organov. Tudi kolektivni izvršilni organi so samoupravni organi, ki jih voli delavski svet in kandidatna lista bi se morala zato tudi zanje oblikovati po poti neposredne samoupravne demokracije.

Ustrezno zasedbo v teh organih bo treba doseči s predvolilno aktivnostjo in ne z nekakšnim normativnim avtomatizmom, ki bo pravico, biti izvoljen v kolektivni izvršilni organ, omejeval samo na ozko skupino članov delovnega kolektiva.

Nekateri so menili, da bo določila glede kriterijev za določitev števila kandidatov po volilnih enotah treba v prihodnje prilagoditi specifičnim razmeram v delovnih organizacijah. Ob tem je bil zlasti omenjen primer delovne organizacije z dvema ekonomskima enotama, od katerih prva ustvarja visok dohodek ob majhnem številu zaposlenih, druga pa je zelo nizko produktivna in ima veliko število članov. Po dosedanjih določilih je bil edini kriterij za določitev števila kandidatov, ki jih posamezna enota voli v organe samoupravljanja, število članov ekonomske enote. Na tak način izoblikovan delavski svet je torej imel večino članov iz nizko produktivne enote, kar je velikokrat predstavljalo tudi razlog za reševalno in ne za odločno perspektivno poslovno politiko delavskega sveta. Zato predlagajo, naj se kot kriterij glede števila članov, ki jih voli volilna enota, upošteva tudi doseženi dohodek.

Načela o prepovedi ponovne izvolitve in o polovični zamenjavi članov samoupravnih organov so bila v razpravi pove-

zana z razmišljanji o dolžini mandatne dobe. Ker se je večina opredelila na 4-letno mandatno dobo, je tudi večina menila, da bi morali ohraniti v praksi načelo prepovedi ponovne izvolitve, ne glede na področje dela posameznega organa. Glede načela o polovični zamenjavi pa so bile opredelitve prav obratne; ob 4-letnem mandatu bi bilo treba to načelo ohraniti, pri krajšem mandatu pa ohranitev načela ne bi bila smotna.

Omeniti moramo še, da večina udeležencev v razpravi ni omenjala nobenih posebnosti, ki bi nakazovale potrebo po originalnem normativnem urejanju volilnega postopka. Zato lahko pričakujemo, da bodo določila o volilnem postopku predvsem povzeta po dosedanjih določilih zakona. V razpravah je prevladovalo še mnenje, da naj bo nosilec celotnega postopka za izvolitev članov delavskega sveta in kolektivnih izvršilnih organov osnovna organizacija sindikata v delovni organizaciji.

10. Organizirana družbena skrb za razvoj samoupravnega prava delovnih organizacij:

Minula skrb občinskih skupščin za samoupravno pravo delovnih organizacij je bila omejena zgolj na dajanje pripomb glede zakonitosti ali nezakonitosti statutarne določil. Tako ozko organizirana skrb bo v prihodnje še bolj problematična, saj bo delo na usklajevanju samoupravnega prava delovnih organizacij z ustavnimi spremembami in spremembami ter dopolnitvami v zvezi z gospodarsko zakonodajo potekalo nekoordinirano in v številnih delovnih organizacijah brez strokovne pomoči.

Zato bodo morale vse družbene politične organizacije in občinska skupščina koordinirano spremljati spremembe v samoupravnih aktih in konec koncev tudi doseči racionalizacijo samoupravljanja s tem, da bo o teh vprašanjih tekla javna razprava.

Milan Deisinger

OBVESTILO

Skupščina občine Domžale, oddelek za splošne zadeve in družbene službe — odsek za splošne zadeve obvešča vse imetnike orožja, da bomo od 5. 9. 1969 do 31. 12. 1969 zamenjali sedanje listine o posesti in nošenju orožja z novimi orožnimi listi, ki so predpisani v 2. členu pravilnika o obrazcu orožnega lista, o spravljaju in čuvanju orožja, ter o evidencah o orožju in strelivu (Uradni list SFRJ, št. 36/67, 37/67, in 5/69).

Zadnji rok za zamenjavo orožnega lista je 31. december 1969.

Vse informacije v zvezi z orožjem dobite v zakonu o nabavljanju, posesti in nošenju orožja (Uradni list SFRJ, št. 52 z dne 22. 12. 1967) in v pravilniku o obrazcu orožnega lista, o spravljaju in čuvanju orožja ter o evidencah o orožju in strelivu (Uradni list SFRJ, št. 36 z dne 6. septembra 1967) ali pri upravnem organu skupščine občine Domžale, soba 16, pritiče.

Iz pisarne odseka za splošne zadeve
SOB Domžale

Poročilo s tretje seje občinske skupščine v juliju 1969

Odborniki občinske skupščine so z vabilom za sejo prejeli tudi zajeten omot gradiva k predvidenim dvanajstim točkam dnevnega reda. Čeprav smo že v času počitnice in dopustov, je bila udeležba na seji dobra, saj se je udeležilo seje 80 % vseh odbornikov. Seji so prisostvovali tudi republiški poslanci Jernej **LENIC**, Cene **MATICIČ**, Jože **POGAČNIK** in Ivo **SONC**, medtem ko sta izostanek predhodno opravičila republiška poslanca dr. Miran **CELESTINA** in ing. Lado **SIMONČIČ**.

Za prvo točko dnevnega reda je analitsko-planska služba občine pripravila poročilo o investicijskih v gospodarstvu v preteklem letu in poročilo o gibanju gospodarstva v prvem četrtletju 1969. Obe poročili je z razlago in pomočjo grafikonom približala odbornikom Anka **LAH**, vodja omenjene občinske službe. Najprej se je zadržala na bistvenih podatkih o investicijskih naložbah v gospodarstvu v letu 1968. Osnovna ugotovitev kaže, da tudi v preteklem letu ni prišlo do nekih pomembnejših investicij. Največ so investirala industrijska podjetja, saj je bilo kar 69 % vseh investicij v preteklem letu v industriji. Sledi trgovina, ki je investirala v gradnjo novih zmogljivosti; v stanovanjsko komunalni dejavnosti so bila investicijska sredstva porabljena predvsem za razširitev vodovodnega in kanalizacijskega omrežja; naložbe v obrti so bile minimalne, še skromnejše pa v kmetijstvu, na področju gostinstva pa jih skoraj ni bilo. Struktura investicij kaže, da je bilo za gradbeno dela vloženi skoraj polovico vseh sredstev za investicije v lanskem letu, polovico v opremo, minimalni zneski pa so bili vloženi za izobraževanje kadrov. Vzroki za to, da ni večjega razmaha na področju investicij, so verjetno tudi v tem, da gospodarske organizacije nimajo izdelanih razvojnih programov; naraščajoče potrebe po obratnih sredstvih in osebnih dohodkih imajo za posledico neugodno delitev podjetniške akumulacije; nadaljnji vzrok so tudi razdrobljena sredstva gospodarskih organizacij, težnje po samofinanciranju in tudi premajhen interes za medsebojna dogovarjanja. Predvideva pa se, da bodo investicijske naložbe v tekočem letu večje, saj se bodo samo bančna sredstva za investicijske naložbe nasproti lanskemu letu povečale kar za polovico.

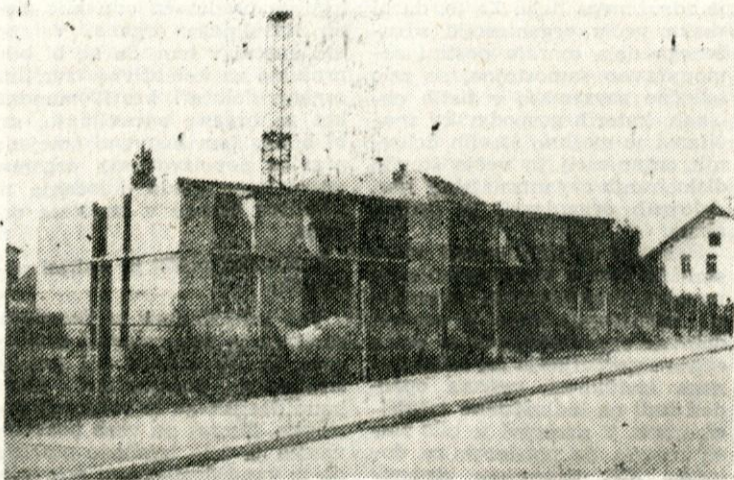
Podatki o gibanju gospodarstva v občini v prvih štirih mesecih kažejo, da industrijska proizvodnja narašča, vendar po posameznih gospodarskih organizacijah zelo različno. Hiter porast fizičnega obsega proizvodnje dosegajo predvsem gospo-

darske organizacije, ki imajo stabilno in ugodno domače tržišče. Vrednostno se je proizvodnja povečala za 10 %. Vzroki za povišanje cen so med drugim v spremenjenih prodajnih pogojih in povečanih proizvodnih stroških. V skupnem gospodarstvu se je izvoz povečal za 23 %, pričakovati pa je, da bo do konca leta še večji. Promet v trgovini na drobno se je v primerjavi z istim obdobjem v lanskem letu povečal za 36 %, in to na eni strani zaradi povečanih prodajnih površin podjetja »Napredek«, na drugi strani pa tudi zaradi porasta cen. Predvsem na račun slednjega se je povečal tudi promet v gostinstvu. Tudi na področju turizma je promet porastel, saj se je število prenočitev v občini povečalo za več kot dvakrat. Za 2 % ali za 151 oseb, se je povečala tudi zaposlenost, in sicer največ v trgovini, nekaj manj pa v industriji. S tem se zmanjšuje tudi brezposelnost, tako da je bilo ob koncu meseca marca prijavljenih le še 242 brezposelnih. Med njimi je največ nepričakovanih delavcev, pretežno žensk. Ki prvič iščejo zaposlitev. Osebnih dohodkov so se v primerjavi z lanskim letom povišali, hitreje so naraščali v gospodarstvu, medtem ko je bil v negospodarstvu porast počasnejši. Sicer je bila rast osebnih dohodkov v občini hitrejša kot v slovenskem merilu, vendar pa osebni dohodki v občini še vedno za 6 % zaostajajo za republiškim povprečjem.

Poslanec Cene **MATICIČ** je za primerjavo gibanja gospodarstva v občini z republiškimi pokazatelji nakazal nekatere elemente in tendence gospodarstva v republiki, ki so se pokazali v prvih petih mesecih. Pozitivni elementi se kažejo predvsem v večanju produktivnosti dela, večji ekonomičnosti in rentabilnosti poslovanja in večjem izvozu. Med negativne elemente pa je treba šteti neustrezno monetarno politiko, ki je imela za posledico bistveno povečanje denarne mase, vendar pa je na osnovi intervencij ta element v zadnjih treh mesecih že dokaj nižji; drugi pomembni vir nestabilnosti je neustrezna zaščita nekaterih gospodarskih vej, kar povzroča zapiranje domačega trga in pritisk na višanje cen v monopolnih grupacijah. Tretji element pa je izredna rast OD, kar vpliva na gibanje in višanje cen. Tako so se v Sloveniji cene zvišale v primerjavi z decembrom 1968 in majem t. l. za 11,2 odstotka, medtem ko znaša povišanje v tem obdobju v Jugoslaviji 8 %. Nezaposlenost se zmanjšuje, vendar v Sloveniji hitreje kot v jugoslovanskem merilu. Visok porast življenjskih stroškov je imel za posledico

tudi porast OD. V zvezi s tem so se povečali tudi dohodki družbeno političnih skupnosti, in sicer v okviru republike za 10 %, v okviru federacije pa za 22 %. Ta porast se kaže tudi v porastu investicij, ki so se v Sloveniji povečale za 7 %, v merilu zveze pa za 17 %. Predsedujoči je podatke o investiranju v Sloveniji dopolnil z ugotovitvijo, da je od razpoložljivih bančnih kreditnih sredstev, namenjenih za investicije v Sloveniji v letošnjem letu izkoriščenih doslej komaj ena tretjina. Podatek kaže na to, da je zanimanje za investiranje veliko, vendar pa so gospodarske organizacije na investicijske naložbe premalo pripravljene. Kredite, namreč, lahko črpajo le na podlagi ustrezne dokumentacije. Spomnil je na nekatere večje investicije v občini. Z eno od teh, v podjetju LIP Radomlje, je odbornike podrobneje seznanil Ivan **MRAK**. Med drugim je ugotovil, da se je z dosedanjim vlaganjem dvignila proizvodnja za 36 %, z nadaljnjim investiranjem pa se dvig proizvodnje predvideva še za 23 %. Jože **POGAČNIK** in Ivan **CERAR** sta orisala drugo največjo investicijo v občini, ki ji v teku v podjetju TOSAMA. Z modernizacijo želi to podjetje razširiti proizvodnjo in odpirati nova delovna mesta ter s tem zaposliti novo delovno silo, obenem pa tudi olajšati delo zaposlenim ženam, ki so tu v večini. Modernizacija naj bi izboljšala delovne pogoje zaposlene žene, da ne bi več delale v treh in tudi štirih izmenah. Nadaljnja skrb podjetja je posvečena dvigovanju družbenega standarda zaposlenih, h kateremu prispeva tudi urejena tovarniška menza, kjer bi zaposlene žene lahko dobile spoldanski obrok hrane tudi za svojo družino in tako našle več časa zase ali za udeležbo v drugih področjih. Od-

bornik Janez **CERAR** je, kot predsednik sveta za delo, opozoril na zakonski rok, do katerega naj bi delovne organizacije prešle na 42-urni delovni teden in ugotovil, da je še vedno okoli 30 delovnih organizacij, ki še niso predložile ustreznega elaborata za prehod na skrajšani delovni teden. Štefan **HOBVAT** je menil, da verjetno za gospodarstvo ne bi bilo koristno, če bi morale delovne organizacije za vsako ceno preiti na skrajšani delovni teden, kajti delovni kolektivi delajo pod različnimi pogoji in nekateri od njih še nimajo materialne osnove za skrajšan delovni čas. Na pripombo, ki jo je imel Albin **PENICA** glede minimalnih osebnih dohodkov precejšnjega števila zaposlenih, med katerimi so tudi delavci v obratih NOV-PREM, je spomnil na investicijski kredit, ki si ga je omenjeno podjetje s težavo pridobilo, ki pa že kaže pozitivne rezultate. Poslanec Cene **MATICIČ** je svojo ponovno razpravo prav tako navezal na kritične pripombe Albina **PENICA** glede nesofrazmernega razpona med najnižjimi in najvišjimi osebnimi dohodki v občini. Meni, da je temu vzrok predvsem neustrezen davčni sistem linearnosti, medtem ko bi bil sistem progresivnega obdavčevanja na ravni gospodarskih organizacij ustrežnejši. Prepričan je, da bo še v tekočem letu prišlo do teh principov in ti bodo avtomatično onemogočili tako visoke razpone. Spomnil je na prizadevanje slovenskega gospodarstva za investicijske naložbe, ki naj bi v čim krajšem času postale rentabilne, medtem ko je bilo brezuspešno prizadevanje republiške skupščine, da bi iz zveznega srednje ročnega programa investicij izpadle nekatere, ki gospodarsko niso utemeljene. Na vprašanje odbornika Albina **PENICA**, če še vedno izvažamo za vsako ceno, je ugotovil, da se naša država z refor-

Dva nova bloka, ki ju gradi za trg gradbeno podjetje **OBNOVA** v soseski nasproti I. osnovne šole v Domžalah, hitre rasti. Do zime bosta oba pod streho

mo odpira nazven in ta poveza-
va z zunanjim svetom je trgo-
vanje, uvoz in izvoz kapitala,
investicijske potrošnje in tudi
izvoz in uvoz delovne sile. Pred-
sedujoči je podčrtal skrb za
gospodarsko krepitev gospodar-
skih organizacij, ki je osnova
za višanje osebnih dohodkov in
opozoril na zelo različen razpon
OD v posameznih delovnih or-
ganizacijah. Menil je, da je za
ustvarjanje materialne osnove
gospodarskih organizacij potre-
ben strokovni kader, ki ga v
občini primanjkuje, ki pa ga
brez primerne stimulacije ne bo
mogoče dobiti. Odbornik Maks
ZAJC je potrdil ugotovitev, da
je predvsem od strokovnega
kadra odvisen napredek gospo-
darstva, ki pa je žal, prav malo
sredstev namenilo za izobraže-
vanje. Ker je Lovro **KOREN-
ČAN** ugotovil, da se je pestra
razprava nanašala predvsem na
področje industrije, medtem ko
ostale gospodarske panoge niso
bile omenjene, se je skupščina
strinjala s predlogom predsed-
nika SOB, naj bi pa eden od
svetov za vsako sejo skupščine
pripravil svoje poročilo. Odbor-
nik Ivan **VIDIČ** je opozoril še
na problematiko kmetijstva
oziroma živinoreje, medtem ko
se je Zlato **REPNIK** zavzel za
to, naj bi bila skupščina sezna-
njena tudi z delovanjem Agro-
kombinata Emona, kakšen je
njegov delež na področju kme-
tistva in tudi v dohodku, ki
pripada občini. Podatke o tem
bo vsebovalo poročilo analitsko-
planske službe o gibanju gospo-
darstva v prvi polovici tekočega
leta.

V nadaljevanju seje so bili
predloženi skupščini odloki o
ustanovitvi nekaterih skladov.
Pojasnilo v zvezi z njimi je po-
dal podpredsednik SOB Jakob
CERNE, ki je v zvezi s pred-
logom za ustanovitev posebnega
sklada za urejanje mestnih
zemljišč in sklada za urejanje
in prodajo stavbnih zemljišč
ugotovil, da je ustanovitev dveh
skladov namesto dosedanjega
enega, potrebna zaradi boljšega
pregleda nad dotokom in porabo
sredstev, s katerimi razpolagata.
V razpravi je sodeloval še Ivan
CERAR, ki se je zanimal za na-
čin zbiranja prispevkov od
mestnih zemljišč, medtem ko je
Stane **LUŽAR** menil, da v
ustreznem odloku ni dovolj do-
ločno navedeno, kdo financira
za gradbena zemljišča sekundar-
ne naprave komunalnega pome-
na. Ker gre to iz sredstev skla-
da za urejanje in prodajo grad-
benih zemljišč, je bila predlaga-
na dopolnitev umestna in ustrez-
no formirana. Na vprašanje od-
bornika Maksa **ZAJCA** je Zlato
RUPNIK opisal dosedanje prak-
so glede gradnje trafa-postaj, za
katere je dolžan poskrbeti DES,
vendar pa je nujna in potreba
po teh objektih vpeljala dose-
danji način, da namreč sodeluje-
jo pri izgradnji tudi sami po-
trošniki električne energije.

Pri predlogu odloka o skladu
skupnih rezerv gospodarskih
organizacij se je skupščina strin-
jala s predlogom poslanca Ce-
neta **MATIČIČA**, naj bi se po-
slanci oziroma republiška skup-
ščina zavzemala za to, da bi se
delitev tega prispevka izboljšala
v korist občine, kajti dosedanja
delitev v razmerju 4 : 1 gre v
korist višjih družbeno političnih
skupnosti.

Skupščina je nato sprejela
dopolnitev odloka o ustanovitvi
sklada za financiranje izgradnje
šolske mreže v občini v smislu
sklepa skupščine, ki ga je spre-
jela na prejšnji seji. Dopolnitev
se je nanašala na sestav uprav-
nega odbora omenjenega sklada.
Predlog odloka je pojasnil taj-
nik SOB, na predlog odbornika
Pavla **PETERKA** pa je bila do-
polnitev še določene obliko-
vana.

Odlok o enotnem razseku in
enotnem načinu prodaje svežega
mesa v prodaji na drobno je
pojasnil dr. France **GAŠPERIN**,
član sveta za blagovni promet.
Kontrola pristojne občinske in-
špekcije in samih potrošnikov
bo omogočila izvajanje odloka,
ki določno ureja razsek in pro-
dajo svežega mesa. V razpravi
so mimo predsedujočega in
poročevalca dr. Gašperina so-
delovali še odborniki Anton
REPOVŽ, Rudolf **OSOLIN**, Zla-
to **REPNIK**, Janez **CERAR**, Stane
LUŽAR in Lovro **KORENČAN**.
ki je menil, da bi se na praktični
demonstraciji razseka oziroma
prikaza vrst in razredov po-
sameznih kosov mesa, tudi gos-
podinje oziroma potrošniki lažje
znašli in kontrolirali izvajanje
odloka, ki je objavljen v uradni
prilogi.

Predsednik komisije za volitve
in imenovanja, Stefan **HORVAT**,
je nato seznanil skupščino s
predlogom komisije o nekaterih
razrešitvah in imenovanjih. Po
razpravi, v kateri so sodelovali
vali še Lovro **KORENČAN**, pod-
predsednik SOB Jakob **CERNE**,
Jernej **LENIČ**, poslanec Cene
MATIČIČ, Edo **VOLLMAYER**,
Franc **STOSICKI**, Franc **LIPOV-
ŠEK** in Albin **PENIČ**, so bili
imenovani: v upravni odbor
sklada za urejanje mestnih zem-
ljišč: za predsednika Andrej
PANGERSIČ, za člane Anton
BLEJČ, Karol **GORJANC**, Jože
KNEP, Stane **LUŽAR**, Ivan
MARKIČ, Jože **OTOLANI**, Al-
fonz **PIRC**, Zlato **REPNIK**,
Franc **ROGLIČ** in Janko **ZU-
PAN**;

v upravni odbor sklada za ure-
janje in prodajo stavbnih zem-
ljišč: predsednik Franc **HAB-
JAN**, člani Franc **FARČNIK**,
Ivan **HRIBAR**, Franc **JAMŠEK**,
Tomaž **JASNEC**, Dušan **KOS-
MINA** in Jolanda **VIDALI**;

v upravni odbor sklada za fi-
nanciranje izgradnje šolske
mreže: za predsednika Jakob
CERNE, podpredsednik SOB, za
člane Milan **FLERIN**, Rajko
HAFNER, Lovro **KORENČAN**,
Ivan **MRAK**, Andrej **PANGER-**

ŠIČ, Franc **ROGLIČ**, Maks
ZAJC, Jakob **ZANOŠKAR**, za
tajnika UO Peter **PRIMOŽIČ**;
upravni odbor sklada skupnih
rezerv gospodarskih organizacij:
predsednik: ing. Avgust **ORE-
HEK**, člani Slavko **BAJEC**, Vida
BITENC, Vida **BOGATAJ**, Ab-
dulah **BOGUNIČ**, Vili **DRŽA-
NIČ** in Mato **SVOLJSAK**;
v komisijo za odlikovanja: za
predsednika Ivan **VIDALI**, za
člane Leopold **ALES**, Martin
ANDREJKA, Franc **AVBELJ**-
Lojko, Ivan **GORENC**, Ivan
KOROŠEC, Franc **PANČUR**,
Jože **POGAČNIK**, Gregor **RIFL**,
Aleksander **SKOK**, Lado **ZA-
BUKOVEC**, za tajnika komisije
Mira **POVŽ**;

v upravnem odboru sklada za
izgradnjo ceste Želodnik—Mor-
ravče je bil razrešen Slavko
MATIČIČ; ker mu je prenehala
funkcija, zaradi katere je bil po
uradni dolžnosti vanj imenovan.

Tajnik SOB je nato pojasnil
predlog za razrešitev Marjana
Vidmarja dolžnosti tržnega in-
špektorja in inšpektorja dela
občine, s katerim se je skupščina
soglasno strinjala. Prav tako se
je strinjala s predlogom, da se
za inšpektorja dela imenuje
Franc **KOROŠEC**, diplomant
višje šole za sanitarne tehnike,
ki izpolnjuje pogoje, ki jih do-
loča republiški zakon o varstvu
pri delu.

Brez razprave je skupščina
nato potrdila zaključni račun
proračuna občine za leto 1968
in zaključni račun prispevkov
in davkov občanov za preteklo
leto. Pri slednjem se je strinja-
la tudi s predlogom sveta za
finance da je treba zaostriti
izterjavo zapadlih davčnih ob-
veznosti: predvsem so v zao-
stanku s plačevanjem zasebni
obrtniki.

Naslednji predpis oziroma od-
lok o določitvi meril za upora-
bo sredstev, zbranih v skladu za
financiranje gradnje in adap-
tacij stanovanj za borce NOV je
pojasnil predsednik UO ustrezn-
ega sklada Miha **BRINŠEK**.
Odlok, katerega besedilo je bilo
objavljeno v uradnem vestniku,
določa merila za uporabo na-
menskih sredstev, s katerimi
razpolaga omenjeni sklad. Do-
ločbe odloka slone na ustreznem
republiškem predpisu. Od dela
stanovanjskega prispevka, ki se
zbira v okviru republike, bo
dobila občina Domžale na pod-
lagi izračuna okoli 105 milijonov
SD, medtem ko je v proračunu
občine zagotovljenih deset mili-
jonov SD. Da bi se zagotovila
čimbolj pravična delitev teh
sredstev borcem NOV, so se od-
borniki strinjali s predlogom
odbornika Andreja **PANGER-
ŠIČA**, naj bi se razdelitev poso-
jil iz omenjenih sredstev javno
objavila. V razpravi so sodelo-
vali še poslanci Jože **POGAČ-
NIK**, Ivo **SONC** in Cene **MATI-
ČIČ** ter mimo predsedujočega in
Mihe **BRINŠKA** še odbornik
Pavel **PETERKA** in Franc
MUŠIČ, ki se je zavzemal za to,

da bi pri ugotavljanju stano-
vanjskih problemov članov ZB
na kraju samem sodelovali tudi
predstavniki krajevnih organi-
zаций ZZZB NOV.

Mimo statuta sklada za fi-
nanciranje gradnje in adaptaci-
je stanovanj za borce NOV je
skupščina potrdila tudi statut
sklada za financiranje izgradnje
ceste Želodnik—Moravče. Na
vprašanje Ivana **VIDICA**, kakš-
ni so izgledi za skorajšnjo
rekonstrukcijo te ceste, sta
dala pojasnilo predsednik SOB
in poslanec Cene **MATIČIČ**.
Če bodo dosedanja prizadeva-
nja uspešna, da bo rekonstrukcija
omenjene ceste prišla v plan re-
publiškega cestnega sklada v
letu 1971, bi s pomočjo kredit-
tov pričeli z deli.

Na predlog tajnika SOB, ki je
seznanil skupščino s pismenim
pojasnilom pristojnega repub-
liškega sekretariata, da tudi
podpredsednik skupščine, čeprav
je član zbora delovnih skupno-
sti, lahko sodeluje pri sklepanju
zakonskih zvez, če ga skupščina
za to posebej pooblasti, so od-
borniki za to pooblastili pod-
predsednika SOB Jakoba Černe-
ta in Ivana Vidalijsa.

Tajnik SOB je nato seznanil
odbornike z razporedom zborov
volivcev, ki naj bi bili v mesecu
juliju. Verjetno čas ni najbolj
primeren, vendar narekujejo
sklic zborov volivcev nujne za-
deve tako s področja narodne
obrambe, organizacije KS, za-
radi pozitivne dela poravnalnih
svetov in drugega, kar vse naj
bi prišlo na dnevni red julijskih
zborov volivcev.

Pri stalni točki »vprašanja in
predlogi odbornikov« je skup-
ščina sprejela ustrezne zaključ-
ke na vlogi KS Kratina, ki jo je
posredoval odbornik Rudolf
OSOLIN za obnovo prepusta na
Rači in o predlogu Franca
KOCJANA za ureditev ustrezne
cestne signalizacije na cesti I.
reda na odseku Dob-Sentvid, da
bi se zagotovil varen prehod,
posebno otrok v šolo na Brdo.

Odbornik Edo **VOLLMAYER** je
na vprašanje o rekonstrukciji
ali vsaj rednem vzdrževanju
ceste in mostov na cesti Radom-
lje-Kolovec in na zahtevo obča-
nov vasi Rova, da se omenjeno
naselje vključijo na vodovodno
omrežje na relaciji ceste Ko-
lovec, dobil zadovoljiv odgo-
vor. Podrobneje bo o gradnji
omenjenega centra in v zvezi s
tem tudi rešitve postavljenih
vprašanj razpravljala skupščina
na eni prihodnjih sej. Odbornik
Stane **LUŽAR** je zahteval od
občinske uprave določnejša na-
vodila delovnim organizacijam
glede nakazovanja samoprispev-
ka zaposlenih delavcev glede na
to, da se morajo sredstva evi-
dentirati po KS. Prav tako naj
bi pristojna občinska služba
dala natančna navodila zaseb-
nim obrtnikom glede plačevanja
prometnega davka, ker niso na
jasnem, kateri prometni davek
so dolžni odvajati. Menil je, da

je poročilo o poslovanju sklada za urejanje mestnih zemljišč sestavni del zaključnega računa proračuna občine, zato naj se poročilo obravnava na prihodnji seji skupščine. Odbornik Janez HRIBAR je zahteval, da je nujno z gradbenim dovoljenjem omogočiti nadaljevanje gradnje Francu KAVKI iz Ihana, ki s številno družino živi v nezdravem kletnem stanovanju. V zvezi s tem je bilo ugotovljeno, da je že imenovana posebna komisija za pripravo predloga za rešitev problematike obstoječih črnih gradenj, in bo tedaj v predlogu komisije nakazana tudi rešitev za omenjeni primer. Eden od odbornikov je predlagal, naj bi pristojna občinska služba, kljub že pokrenjenim

ukrepom za obvestilo občanov o plačevanju samoprispevka, še posebej obvestila delovne organizacije izven občine na obveznost plačevanja prispevka občanov iz tukajšnje občine. Janez CERAR je seznanil skupščino s problemom, s katerim se ubadajo stanovanjci v »železniških« blokih v Domžalah, kjer je zaradi neurejene okolice ob vsakem dežju dostop skoraj nemogoč. Po sklepu skupščine naj se zahteva za ureditev posreduje Stanovaljskemu podjetju Domžale. Skupščina je nadalje na predlog načelnika oddelka za splošne zadeve in družbene službe pooblastila predsednika SOB, da podpiše pogodbo s KZSZ oziroma s skladom za zdravstveno zavarovanje kmetov o zdrav-

stvenem zavarovanju kmetov, ki jim je bila zemlja arondirana in jim je občinska skupščina odobrila preživnino, ki se izplačuje iz posebnih sredstev občine. Po opravljeni reviziji je KZSZ tem kmetom s 30. 6. t. l. ukinil pravice do zdravstvenega zavarovanja iz sklada zdravstvenega zavarovanja delavcev. Pravice si bodo ponovno pridobili, vendar iz sklada zdravstvenega zavarovanja kmetov, ko bo podpisana ustrezna pogodba.

Predsednik skupščine je nato predlagal razpravo o sklepu sveta za finance, ki je v svoji pristojnosti določil višino mesečne nagrade predsedniku in podpredsednikoma skupščine za

opravljanje njihovih nalog. Odborniki so potrdili sklep sveta za finance, kajti ugotovili so, da so nagrade minimalne in bi jih bilo treba uskladiti z dokaj višjimi, ki jih prejemaajo voljeni občinski predstavniki v sosednjih in ljubljanskih občinah. Obsodili so zlonamerne govoriče in razprave, ki so se pojavile v zvezi s tem in se obvezali, da jih bodo s prikazovanjem dejanskega stanja odpravljali, kjerkoli bodo nanje naleteli.

Na predlog Zlatka REPNIKA se bodo člani svetov skupščine na svojih prihodnjih sejah odločili za sklicevanje sej svetov, ker dopoldanski čas po njegovem mnenju za marsikoga ni primeren.

„Krave so prekinile delo“

Odgovor na članek v 6. številki Občinskega poročevalca

V vašem glasilu je bil dne 15. 6. 1969 objavljen članek Antete Petelina, na katerega dajemo sledeče pojasnilo:

Istočasno z objavo članka »Krave so prekinile delo«, je bil v Občinskem poročevalcu objavljen tudi članek »Zivinoreja včeraj danes in jutri«, v katerem je lepo opisano stanje naše zivinoreje in miselnost naših kmetov proizvajalcev. Kmetje se težko in zelo počasi vključujejo v proizvodnjo sivorjave pasme, katera bi dajala več prirasta v mesu, boljša teleta in dovolj mleka. Za občino Domžale je bilo že pred leti določeno sivorjavo področje, ker smatramo, da je sivorjavo govedo glede krmne baze za našo občino dovolj velik in realno možen skok v primerjavi z bivšo obstoječo degenerirano pingavsko pasmo. Prednosti sivorjave pasme so bile lani v tem glasilu tudi že opisane, ter je ta pasma za naše kraje najbolj ugodna.

Zahteva za biki odnosno za semenom simendolske pasme (svetlolisasto govedo) je pač poglavje zase. Če hočemo imeti že sedaj in v bodoče sivorjavo področje, se moramo držati zastavljenih smernic. Uvajanje sivorjave pasme je dolgoročni program, traja desetletja. V kolikor

bomo pa v dani situaciji še mešali simentalno pasmo, potem bo nastala množica vseh mogočih križancev, kar vsekakor ni v interesu zivinoreje. Pripominjamo pa, da je miselnost naših zivinorejcev že vse premalo napredna, posebno pri načinu zboljševanja krmne baze in pa pri krmljenju govedi.

Novo vpeljeno vzrejeno sivorjavo govedo že prodira v kmečke hleve, ker mnogi od naprednih proizvajalcev vidijo v sivorjavem govedu napredek v pasmi in s tem boljši prirast in boljše ekonomske uspehe.

Svetlolisasto govedo (simentalna pasma) je pa še mnogo bolj zahtevna, za to v naših krajih zanj ni krmne baze, razen z redkimi izjemami. Proizvajalci, ki imajo čiste simentalne krave, pa lahko po posebnem naročilu in plačilu dobijo semena simentalne pasme za njihove plemenice v dogovoru z osemenjevalno službo na Veterinarskem zavodu v Domžalah.

Mišljenja smo, da se bodo »sivke« rade »ženile«, le dajmo jim dovolj hrane in primerne prostore, pa bo tudi dovolj veselja in zdravega sivorjavega govejega zaroda.

Dr. Frane Gašperin
direktor Veterinarskega zavoda Domžale

Srečanje izseljencev v Kamniški Bistrici

V četrtek, 24. julija se je v Kamniški Bistrici zbralo precejšnje število izseljencev in njihovih prijateljev na srečanju, ki je bilo namenjeno prav njim.

V imenu podružnice izseljenške matice Domžale-Kamniki je izseljence pozdravil Franc Vidervol, v imenu domžalske in kamniške skupščine pa predsednik SOB Kamnik Vinko Gobec. Ob sta jim zaželela dobro počutje.

Kulturni program so pripravili folklorna skupina in godci iz Stranj, za veselo razpoloženje pa so poskrbeli fantje z Vogla. Nekaj domačih pesmi so zapeli tudi pevci iz Domžal in Kamnika, ameriška rojakinja pa je doživeto zrecitala »Lectovo srce«.

Za pritrčen sprejem in lep program se je prirediteljem zahvalil predstavnik izseljencev iz Amerike.

T. R.

STANOVANJSKO PODJETJE DOMŽALE
razpisuje po sklepih Sveta za finance in družbeni plan
z dne 1. 9. 1967; 17. 4. 1968 in 23. 7. 1968

I. NATEČAJ
za zbiranje ponudb za odprodajo naslednjih nepremičnin,
last SLP:

- lokal — livarna v Dobu št. 5, v izmeri 13,95 × 6,40 mm,
- gospodarsko poslopje v Brezovici št. 7, v izmeri 18,50 × 7,15 m, ki zajema hlev, stelnik in pod za mlačev,
- stanovanjsko stavbo Češnjicah 13 pri Moravčah,
- stanovanjsko stavbo v Senvidu 22 pri Lukovici,
- stanovanjsko stavbo v Krtini 28 pri Dobu,
- stanovanjsko stavbo v Studu 10 a pri Domžalah,

- Izključne cene za zgoraj navedene nepremičnine znašajo:

a) 2.160,00 N din	č) 23.542,80 N din
b) 8.892,00 N din	d) 18.039,35 N din
c) 50.203,70 N din	e) 16.061,35 N din

2. Prednost nakupa ob enakih pogojih imajo predlagatelji odprodaje pod točko a) in b) oziroma nosilci stanovanjske pravice pod točkami c) do e).

3. Vsak interesent za odkup nepremičnin pod točko a) in b) mora položiti pred pričetkom natečaja kavcijo v znesku 1000 N din, pod točko c) do e) pa 500 N din, ki se plača pri blagajni podjetja ali na žiro račun številka 5012-1-79. Kavcija se vrne po zaključku natečaja vsem, ki niso uspeli, zadrži pa se najugodnejšemu ponudniku za kritje stroškov natečaja.

4. Pismene ponudbe s priloženim potrdilom o plačani kavciji sprejemamo v roku 10 dni od objave natečaja na naslov:
STANOVANJSKO PODJETJE DOMŽALE, Kolodvorska 6 — natečaj za odprodajo.

STANOVANJSKO PODJETJE DOMŽALE
razpisuje po sklepu delavskega sveta Kombinata Žito Ljubljana
z dne 10. 12. 1968

I. NATEČAJ
za zbiranje ponudb za prodajo 3-sobnega stanovanja v Domžalah, v izmeri 67 kvadratnih metrov neto stanovanjske površine

1. Izključna cena je vrednost stanovanja, ugotovljena ob revalorizaciji leta 1965, to je 43.148,00 N din.

2. Stanovanje je zasedeno, prednost nakupa ima sedanjí imetnik stanovanjske pravice ob istih pogojih.

3. Vsak interesent mora položiti kavcijo 500,00 N din, ki se plača pri blagajni ali na račun št. 5012-1-79, Stanovanjsko podjetje Domžale. Kavcija se vrne vsem tistim, ki na natečaju niso uspeli, zadrži pa se kavcija najugodnejšega ponudnika za kritje stroškov natečaja.

4. Pismene ponudbe s priloženim potrdilom o plačani kavciji sprejemamo v roku 10 dni od objave natečaja na naslov:
STANOVANJSKO PODJETJE DOMŽALE, Kolodvorska 6 — natečaj za odprodajo.

V znamenju 50-letnice ZKJ, sindikatov in SKOJ

Pohod po poteh kamniškega odreda

Občinski sindikalni svet, prosvetni delavci, Zveza mladine in Zveza borcev Domžale so v sodelovanju z občinskim sindikalnim svetom Kamnik organizirali ta pohod kot osrednjo zaključno proslavo ob 50-letnici ustanovitve sindikatov. Namen pohoda je bil, da se po poteh, kjer so se borili partizani, obudijo spomini na borce NOV, ki so dali svoja življenja in prelivali kri za našo lepšo bodočnost. S tem pohodom oziroma potjo, ki je vodila iz Kamniške Bistrice prek Dola, Jam, Velike planine na Malo planino, smo želeli tudi mlajšim generacijam približati čas trpljenja, pomanjkanja, žrtvovanja in junaštva naših domoljubov.

Na zaključni prireditvi v planinskem domu Induplati na Mali planini so najprej govorili tovariši-borci Ivan-Jernej Zore, Jože Jeras-Branko in Jože Pirš-Luka. Vsi trije so še živeči borci iz borb, ki so se vodile na počasnih kamniških planin, zato so govorili o svojih doživljajih med NOB: O predvojnem delovanju sindikatov je govoril Vinco Dobnikar — predsednik občinskega sindikalnega sveta Kamnik, o sedanjih in bodočih nalogah pa tovariši Milan Deisinger — predsednik občinskega sindikalnega sveta Domžale. Nato je v počastitev padlim

borcem delegacija dveh borcev in treh mladincev odnesla venec na spominsko ploščo. Sledil je kulturni program, ki ga je zelo kvalitetno pripravil Andrej Zajc ob sodelovanju kamniškega okteta, ki nam je zapel priljubljene partizanske pesmi.

Po končanem kulturnem programu so udeleženci pohoda dobili partizansko kosilo (golaž) iz skupnega kotla. Samo okolje, spomini in predstave iz NOB, predvsem pa spomini na partizanske lepe dneve, ki jih tudi med borbami ni manjkalo, so pripomogli, da je postajalo razpoloženje po dolgi in naporni poti zmeraj bolj veselo.

Vse se je pomešalo, staro in mlado, kar se je videlo posebno ob slovesu, kar nismo se mogli posloviti drug od drugega, vsi smo klicali SREČNO in nasvidenje.

Občinski sindikalni svet si bo prizadeval, da postane ta pohod tradicija, ki naj vsako leto združi staro in mlado ob obujanju spominov na NOB.

Pohod po poteh kamniškega odreda je bil resnična demonstracija tovarištva in enotnosti. Prek dvesto udeležencev je s svojo udeležbo počastilo vse naše tovariše iz NOB in 50-letnico ZKJ, sindikatov in SKOJ.

M. Deisinger

85-letnica godbe na pihala Mengeš

V soboto, 14. junija 1969 je Godba na pihala Mengeš praznovala svoj 85-letni jubilej. Ob tej priliki je izšel Koncertni list, v katerem je prikazana kratka zgodovina društva. Prav je, da to zgodovino objavi tudi naš list, saj je podana zelo zgoščeno.

»Malokdo dočaka 85-letnico. Se bolj redka pa so društva, ki dočakajo tako častitljiv jubilej. In letos ga praznuje Mengeška godba.

Da je bila godba ustanovljena, se imamo zahvaliti Tonetu in Mihi Staretu, ki sta želela mladino odtegniti pijańčevanju in prepogostim fantovskim pretepom. To željo sta uresničila Bernard Degischer, po rodu Tirolec in organist Matija Lipar. V novembru 1884 so ustanovitelji zaprosili Mengšane za denarno pomoč pri nakupu instrumentov; s prispevki so jih lahko kupili. Vaje so imeli v Degischerjevem gospodarskem poslopju. Prvi nastop so imeli na Zalokah, zato so tudi prvi koračnici dali ime: Zaloka marš.

Prve nastope izven Mengša je imela godba v Cerkljah, Kamniku, kasneje so pa nastopali v vseh večjih krajih širom Slovenije in celo v Celovcu.

V prvi svetovni vojni je delo skoro zamrlo, saj je ob koncu vojne štela godba le 12 godbenikov. Delo je zamrlo tudi med drugo svetovno vojno. Največji razmah je doživela godba med obema vojnoma. Godbeniki dolgo niso imeli svojih prostorov; do leta 1937 so gostovali v Degischerjevem gospodarskem poslopju. Kasneje so imeli vaje v »hotelski« kleti in v prosvetnem domu, ki pa je leta 1944 pogorel. Po vojni so pa do leta 1946 gostovali v Tovarni Melodija Mengeš, dokler niso na koncu leta 1946 kupili sedanji godbeni dom.

Prvi kapelnik od leta 1884—1898 je bil Bernard Degischer, od leta 1898—1901 Franc Degischer, najdalj, t. j. 52 let, od leta 1901 do 1953 pa Peter Lipar, oče znanega skladatelja in dirigenta Petra Liparja. Prav pod njegovim vodstvom je Mengeška godba dosegla svoj višek in zaslovela po vsej Sloveniji. Po njegovi smrti leta 1953 je prevzel vodstvo godbe Ernest Kvartič in jo vodil do leta 1960. Od leta 1961 dalje pa godbo uspešno vodi Anton Mehle.

To je povzetek kratke zgodovine društva, ki je bil podan v koncertnem listu.

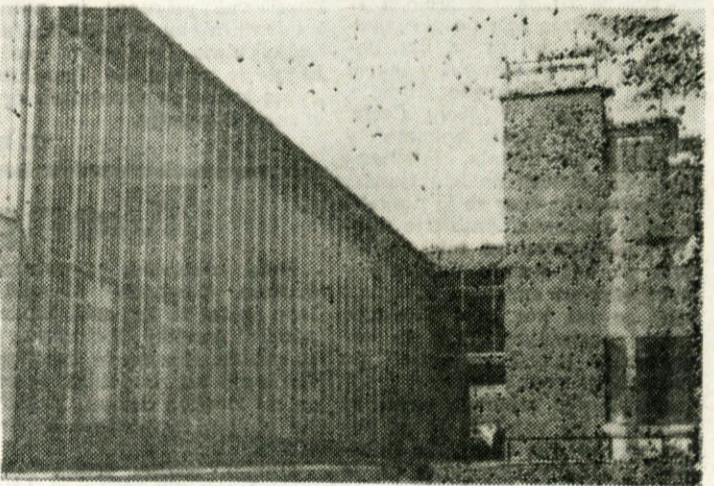

Ljubljanska »METALKA« se je odločila, da bo v Domžalah odprla svojo poslovalnico z gradbenim in instalacijskim materialom ter gospodinjskimi aparati. V ta namen je kupila nekdanjo Praprotnikovo hišo in celotne spodnje prostore preuredila v moderno trgovino samopostrežnega tipa, kletne in dvoriščne prostore pa v obsežna skladišča

Konkurent na področju železnine pa je vzpodbudil tudi trgovsko podjetje »NAPREDEK«, da je pohitelo z adaptacijo že zastarelih prostorov v nekdanji Seničevi trgovini ter jih preuredilo v moderno in dobro založeno poslovalnico, kjer imajo poleg vse železnine na zalogi tudi bogato izbiro barv in lakov

Obe podjetji skrbita, da kupec lahko dobi v Domžalah kar se železnine, gradbenega in instalacijskega materiala tiče vse, kar koli želi in da mu ni treba več hoditi kupovat v Ljubljano, s čimer prihrani na času in denarju

Domžalska hala — tokrat iz druge perspektive

Na koncertu, pred polno men-geško dvorano, so godbeniki pod vodstvom Antona Mehleta uspešno izvajali dela domačih in tujih skladateljev, slavnostni govor pa je imel podpredsednik skupščine občine Domžale Ivan Vidali. Dolgoletnim zaslužnim godbenikom je podelil priznanja, ki jim jih je dodelila skupščina občine Domžale. Občinska priznanja so prejeli: Jože Gorjan, Filip Vrhovnik, Janez Škrlep, Ciril Zabret, Lojze Skok in Anton Mehle.

Gallusova priznanja za dolgoletno delo je zaslužnim godbenikom podelil predstavnik glasbene komisije republiške zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije Jože Hriberšek.

Bronasta odličja so prejeli: Janez Škrlep, Nace Škrlep, Ivan

Vrhovnik, Tone Suštar, Franc Burnik, Rudolf Sršen, Tone Jamšek in Jože Janežič.

Srebrna odličja so prejeli: Ciril Zabret, Franc Zabret, Filip Vrhovnik, Viktor Dornik, Jože Gorjan in Tone Janežič.

Zlata odličja so prejeli: Lojze Skok in Anton Mehle.

Godba je prejela priznanja tudi od sosednjih godb.

V nedeljo 15. junija so imeli godbeniki budnico ob 5. uri, ob 15. uri je bil pa po Mengšu spreved, na katerem so poleg domače godbe sodelovale še godbe iz Domžal, Vevč, Kranja in Škofje Loke, društva ter veliko število narodnih noš. Po sprevedu je bila na dvorišču kulturnega doma uspela zabavna prireditev.

T. R.

Umrli je glasbenik Tomaž Juvan

Junija letos se je množica ljubiteljev glasbe poslovala od dolgoletnega kulturnega delavca in poklicnega godbenika Tomaža Juvana, domačinom poznanega pod imenom »Jurjev Tomaž«. Izhajal je iz rodbine, iz katere so bili tudi ustanovitelji domžalske godbe. Rojen je bil 18. decembra 1898 v Stobu.

Ze pred prvo svetovno vojno je pričel kariero glasbenika pri domžalski godbi. Vse do odhoda k vojakom je igral na ES trobento, v vojaški godbi pa je bil mali bobnar.

Prva glasbena kariera pa se je zanj pričela šele po prvi svetovni vojni, ko se je kot poklicni godbenik zaposlil v takrat slavnj godbi Dravske divizije, ki jo je vodil dr. Josip Čerin. V godbi je igral trobento, v orkestru pa tolkala. Istočasno se je vpisal tudi na Ljubljanski konservatorij, kjer se je posvetil študiju trobente. Ambicije mladega glasbenika so bile velike, zato ga kaj kmalu najdemo v ljubljanskem opernem orkestru, kjer je bil kot prvi Slovenec redno nastavljen, kajti ta orkester so takrat sestavljali po večini tuji godbeniki.

Med drugo svetovno vojno ni nastopal, po vojni se je pa zopet zaposlil pri operi. Za ljubitelje glasbe v Domžalah pa je najbolj pomembno to, da je zbral in navdušil generacijo

mladih fantov za igranje pri godbi. Pri tem delu je uporabil sodobnejše metode poučevanja trobil, kar je dalo osnovo za nadaljnjo rast in kvaliteten dvig glasbenega življenja v Domžalah. Godbeni naraščaj so kasneje kvalitetno izpopolnjevali še drugi godbeniki, predvsem Jože Flis.

Pomembno je bilo tudi njegovo delo pri orkestru takratnega SKUD ki ga je vodil Tone Sameja. Ta glasbena skupina je bila izredno požrtvovalna in delavna, saj je nastopala skoraj na vseh prireditvah od konca 2. svetovne vojne, pa do ustanovitve Glasbene šole v Domžalah leta 1950. Iz te skupine so tudi izšli znani poklicni glasbeniki kot so Milan Fugger, Egon Gottwald, Stane Vavpetič in brata Ciril in Metod Jerman.

Ob ustanovitvi glasbene šole v Domžalah leta 1950 je tudi na tej šoli nekaj časa poučeval trobila.

Po upokojitvi leta 1949 se je povsem posvetil domžalski godbi. Prevzel je kapelniško mesto in vodil godbo od leta 1954 do 1961. Kvaliteta godbe se je v tem času zelo dvignila.

Za dolgoletno zaslužno delo je dobil več priznanj in pohval, med njimi za glasbenika največje, zlato Gallusovo značko, ki jo je prejel od Republiške zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije.

T. R.

In še dva sveža grobova . . .

Petega julija je za številne znance in prijatelje nepričakovano, vendar po daljši bolezni, kateri se je z vso močjo svojega utrjenega organizma upiral, preminil Miha Štifter, upokojenec, ki je bil kljub le skromni izobrazbi vse svoje življenje vnet družbeni delavec in organizator, posebno na glasbenem področju, čeprav sam ni bil, ne glasbenik in ne pevec.

Rojen je bil 1. januarja 1900 na Viru, kot otrok malega kmetar se je izučil mizarske obrti in kot mizarski pomočnik delal pri raznih delodajalcih vse do svoje invalidske upokojitve.

Ze kot mlad fant se je kot eden redkih iz kmečkega okolja vpisal v domžalskega »sokola«, prekinil s tem s tradicionalnim klerikalizmom okolja, v katerem je živel in ostal vse svoje življenje napreden in aktiven bорец za pravice malega človeka.

Leta 1938 je bil glavni pobudnik in ustanovitelj harmonikarskega zbora v Domžalah, ki je zaradi svoje kvalitete kmalu zaslovel ne le doma, ampak v vsej Sloveniji. Zbor je pod njegovim vodstvom obstajal še tudi po letu 1945 in pridno prirejal koncerte doma in izven Slovenije. S tem zborom je bilo vsajeno seme, iz katerega je zrastle tudi sedanja domžalska Glasbena šola.

Kot upokojenec je leta 1960 organiziral pevski zbor upokojencev, ga vodil do svoje smrti in s tem dal Domžalam edini in res kvalitetni moški pevski zbor, ki se mu je s koncertom ob odprtem grobu zahvalil za njegovo nesebično delo in požrtvovalnost.

Kot tajnik društva upokojencev pa bo še dolgo ostal v dobrem spominu vsem, ki so imeli z njim opravka, in katerim je vedno in povsod pomagal in jim skušal olepšati jesen njihovega življenja.

Vsi domžalčani smo poznali Nedo Zule, Dalmatinko po rodu, ki je prišla v Domžale kmalu po vojni in se takoj vključila v takratno fizkulturno društvo, ki je bil prednik današnjega PARTIZANA.

Ze v rodnem mestu Trogiru se je vsa posvetila telesni vzgoji, bila zvezni prednjak in okrajna načelnica v Splitu, v Domžalah pa je prevzela vodstvo ženskih oddelkov in bila dolga leta tudi načelnica društva. Sodelovala je tudi v občinskih telesnovzgojnih organizacijah in bila član sveta za telesno vzgojo in občinske zveze za telesno kulturo.

Vse njeno življenje in delo zunaj družine je bilo posvečeno telesni vzgoji v osnovni telesnovzgojni organizaciji in ves čas svojega delovanja se je zavzemala za to, da bi čim večje število ženske mladine bilo deležne splošne telesne vadbe, ki daje pogoj za zdravo in polno življenje v zrelih letih.

Njen prispevek pri organizaciji sodobne telesne vzgoje v domžalskem društvu in njeno znanje, ki ga je posredovala dolga leta vodnicam, da so lahko uspešneje vodile svoje oddelke, je tolikšen, da še dolgo ne bo šel v pozabo.

Polna mladostne svežine in aktivnosti pa je nepričakovano 16. avgusta omahnila v smrt. Z njo so domžalski športniki zgubili sposobnega organizatorja, domžalski Partizan pa nenadomestljivega sodelavca.

Mengeške poletne igre

Delo delavsko prosvetnega društva »Svoboda« Mengeš je lepo opisal že Evhastij Moder v posebni številki Občinskega poročevalca. Ker pa te številke ne prejmejo vsi naročniki, je prav, da tej izredno delovni kulturniški skupini posvetimo še nekaj vrstic.

Odlični režiser Maks Furjan je za letošnje mengeške poletne igre naštudiral s člani te kul-

turniške skupine Gogoljevo komedijo »Ženitev«. Predstave 4., 5. in 6. julija, ki so bile zares odlične, so bile večji del razprodane.

Ob takih kvalitetnih in zahtevnih prireditvah pa nastaja vprašanje, kako zagotoviti sredstva za njihovo izvedbo, kajti stroški za izposojanje kostumov, kot tudi drugi izdatki se stalno višajo in igralska skupi-

na že komaj krije vse izdatke. Zato bo morala ZKPO občine Domžale misliti tudi na to, da jim zagotovi več sredstev in nagradi tudi kvaliteto.

Naj omenim, da bodo igralci »Svobode« Mengeš v jesenskem času ponovili komedijo »Ženitev« tudi v Domžalah. Moravčah in še v nekaterih krajih bližnje okolice. Želimo jim, da bi imeli čim večji obisk. T. R.

DELAVSKA UNIVERZA DOMZALE bo septembra letos izdala **PRIROČNIK** za **OBRTNIKE**, ki bo vseboval vse novosti temeljne zakonodaje in predpisov v obrtni dejavnosti.

Priročnik bo obsegal:

1. **NOVI ZAKON** o prispevkih in davkih občanov;
2. **NOVI ZAKON** o vajencih, o poklicnem izobraževanju in sklepanju učnih pogodb;
3. **DOPOLNILO ZAKONA** o samostojni dejavnosti, nomenklaturo poklicev in pogoje za pridobivanje obrtnih dovoljenj;
4. Določbo o pogojih za opravljanje obrti kot postranski poklic — delo na domu;
5. Zakon o obrtnih nabavno-prodajnih zadrugah;
6. Zakon o obveznem zavarovanju obrtnikov;
7. Zakon o evidenci cen.

Razen tega bo v priročniku tudi vse ostalo za vsakega obrtnika potrebno gradivo, kot so navodila, obrazci, tabele, vzorci, primeri in drugi pripomočki, ki so vam nujno potrebni za opravljanje vaše obrtne dejavnosti.

Priročnik bo obsegal 130 strani. Napisali ga bodo najboljši strokovnjaki in poznavalci s tega področja.

Naročila sprejema do 20. 9. 1969 **DELAVSKA UNIVERZA DOMZALE**.

Cena priročnika v prednaročilu je 17 din. Plačilo po prejemu priročnika.

Tovariško srečanje upokoјencev Papirnice Količevu

V sredo, 27. avgusta, je sindikat Papirnice Količevu povabil vse svoje upokoјence na prijateljsko — tovariško srečanje. To srečanje je bilo že enajsto po vrsti. Udeležilo se ga je 86 upokoјencev. Ze zgodaj zjutraj sta odpeljala dva polna avtobusa proti Kamniku in odtod proti Kamniški Bistrici. V planskem domu jih je pozdravil najprej tajnik sindikata Rado Penca, kasneje pa tudi direktor tovarne Ivo Sonc. Le-ta je v krajšem nagovoru seznanil nekdanje delavce in delavce z dosedanjim razvojem tovarne in jim zagotovil, da bo tovarna še naprej skrbela za povezavo z nekdanjimi delavci. Navzoči so

z zanimanjem poslušali izvajanja svojega nekdanjega direktorja, ki že dvajset let uspešno vodi to veliko tovarno.

V prijetnem vzdušju se je nato razvijal pogovor med nekdanjimi tovariši pri delu. Ob koncu pa je pozdravil to srečanje še Nace Vodnik, ki je kot star nekdanji sindikalni aktivist pohvalil tak način sodelovanja tovarne z nekdanjimi delavci, saj je ta oblika priznanja tovarne za vse vestno in požrtvovalno delo upokoјencev, ki so nekoč delali v težjih pogojih in je zato prav, da današnji samoupravljalci to tudi upoštevajo.

Nace Vodnik

3. oktobra zaključek VI. sindikalnih športnih iger

Težko je reči, če je »Po delu šport in razvedrilo« najbolj posrečen naslov tradicionalne glasbeno zabavne prireditve s športnimi vložki, ki jo vsako leto organizira občinski sindikalni svet ob koncu sindikalnih športnih iger.

Iz leta v leto pa je za to spektakularno prireditev večje zanimanje, kar ni prav nič čudno spričo dejstva, da se športnih tekmovanj udeležuje okoli 600 ljudi iz delovnih kolektivov naše občine.

Zdi se mi, da ravna napak, kdor trdi, da je šport za specializirane organizacije in ne tudi za široke množice v delovnih kolektivih. Visoki rezultati res ne bi smeli biti merilo pri ocenjevanju, komu šport pripada ali ne. Dobro je znano, da je za dosego rezultatov predvsem po-

trebna požrtvovalnost in borbenost posameznikov in cele skupine, ne pa edino izdatna materialna pomoč družbe.

Organizatorji letošnje VI. prireditve »Po delu šport in razvedrilo« so upoštevali kritike iz prejšnjih let, da obiskuje te prireditve pretežni del srednje generacije in ne samo mladina. Upamo, da bomo z izbiro nastopajočih letos ustregli vsem.

Sodelovali bodo: Miha Dovžan s pevci in Ivanko Krašovec, Lojze Slak in fantje iz Praprotna, zabavni ansambel z domačimi pevci, harmonikarski zbor, najboljši plesni pari Slovenije, Tone Fornezzi, Miro Cerar na bradlji in domači športniki.

Prireditev bo v torek, 3. oktobra ob 20. uri v hali Domžale.

A. Zajc

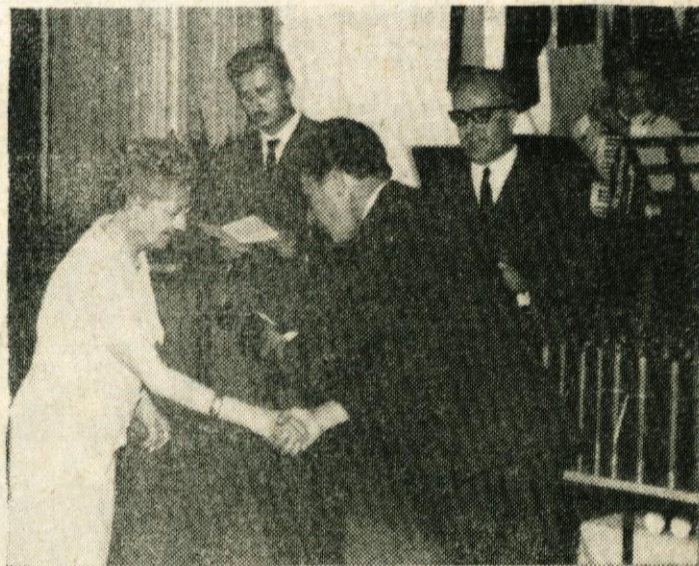

Na Kidričevi cesti v Mengšu so popravili in uredili hišo, v kateri je bila pred okupacijo znana gostilna »pri Kebru«. Napisna tabla nam pove, da je to rojstni dom pesnice Zorane, Franje Trojanšek, poročene Dekleva (1876—1935).

Proti koncu stoletja je pošiljala v literarne časopise in ženske liste ljubke pesmi, ki jih je tudi kritika ugodno sprejela. Po prvi svetovni vojni pa je objavila v tedniku DOMOVINA tudi dve daljši povesti. Njeno življenje ni bilo lahko. Po težki bolezni v šolskih letih je ostala gluha. Leta 1914 se je poročila z davčnim uradnikom Jožetom Dekleva iz Vrema na Primorskem. Njen zakon ni bil srečen. Zorana je umrla leta 1935, njen mož pa med okupacijo. Trojanškovo premoženje je podedoval neki Deklevov nečak iz Vojvodine, ki ga je prodal leta 1946 godbenemu društvu. Kot last splošnega ljudskega premoženja je hiša propadala in že je kazalo, da jo bodo morali podreti. Zdaj jo je stanovanjsko podjetje Domžale obnovilo tako, da je v okras Mengšu, kot spomin na pesnico Zorano pa velja tudi kot kulturni spomenik.

O pesnici Zorani in njenem delu lahko občani najdejo izčrpno razpravo v nedavno izišlem Mengeškem zborniku.

-Z-

Na slavnostni seji občinske skupščine, ki je bila v počastitev občinskega praznika dne 27. julija v domžalski hali ob številni udeležbi povabljenih gostov, so bila zaslužnim občanom izročena tudi odlikovanja in priznanja, ki jih vsako leto na ta dan podeljuje predsednik skupščine. Z občinsko plaketo je bilo nagrajenih večje število občanov, predloge za podelitev plakete pa so dale gospodarske organizacije in društva na poziv, ki so ga prejele od komisije za odlikovanja. Kritika na račun te komisije je zato neumestna, saj je ta sanjo uresničila predloge, ki jih je prejela. Zanimanje za njeno delo pa kaže, da občani priznanja, ki jih daje skupščina, vedno višje cenijo. Na sliki: čestitke ob podeljevanju plaket

Planinci na počitnicah?

V poletnih mesecih nekako zamre aktivnost organizacij, posebno takih, ki so amaterskega značaja. Enako bi rekli, se godi tudi domžalskemu Planinskemu društvu. Deloma je res, ker vsakdo hoče izkoristiti svoj letni dopust tako, da gre z družino ali sam za nekaj dni od doma, kamorkoli že. Prav to pa je bila ovira pri usposabljanju tovrstne žičnice, ki še vedno ne dela.

Bilo je nekaj nujnih sej odbora zaradi žičnice in organiziranih nekaj delovnih akcij na mestu, kjer je podrt oporni stolp žičnice, to je na Krvavi peči. Na Kisovcu so že popravljeni stolpi, stojijo trije eden ob drugem, ker je tam koleno, čez katerega strmo padajo žice navzdol proti naslednjemu stolpu na Krvavi peči. To je dobrih 300 metrov daleč in od tega stolpa, ki ga sedaj ni, padajo žice zopet okrog 600 metrov do naslednjega opornika.

Mesto, kjer mora stolp na Krvavi peči stati, je zelo težko dostopno. Izgleda približno tako,

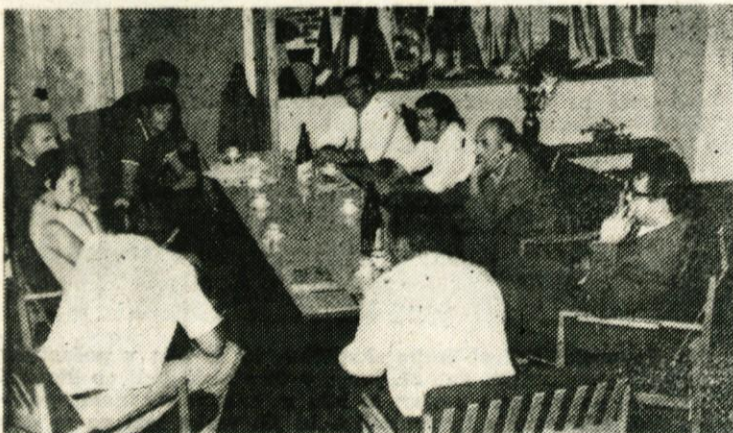
kakor če bi postavili na navaden lesen stol z naslonjačem, visoko stojalo za rože, ob visokem zidu. Ta »stol« je visok kakih 50 metrov, naslonjač pa 10 metrov. Na »stolu« je treba postaviti betonski podstavek, dovolj trden, da bo nosil več kot 5 metrov visok steber, nosilec žic. Ta »stolček« so vrli člani društva očistili do žive skale. Kramp, lopate, težka kladiva in dolge sekače, so morali seveda prinesiti na hrbtih po kozji poti, ki jo je nadelala prva skupina.

Cement, pesek in železo je nemogoče znositi do tega mesta zato bo treba po nosilni žici spuščati od roba na Kisovcu do Krvave peči že zmešan beton, vodo in razstavljeni novi nosilni stolp iz železa, ki ga bo treba na »stolu« montirati z vso skrbjo, da bo kljuboval vsem obremenitvam in vremenskim neprikljam. Da je pa cela stvar še bolj zanimiva, naj bo povedano, da je ravno pod tem »stolom« drog električne napeljave. Vrh droga je kakih 5 metrov globoko in oddaljen od stene dober meter. Tako blizu stene pa stoji drog električne napeljave zato, ker je zasajen v strm breg ob hudourniški grapi. Prava sreča je bila, ko se je lesen stolp žičnice podrl, da ni padel kak hlod na električno napeljavo, ampak se je ustavil ob drevju, žice tovrstne žičnice pa so vse zapletene ležale na tleh in na drevju v bližini.

Naše planinsko društvo ima torej zelo težak položaj zaradi tovrstne žičnice in bo treba mnogo dobre volje in pomoči vseh članov, da bo žičnica stekla pred jesenskim deževjem in mrazom.

A. Š.

Posvet o delu in nalogah mladinske organizacije

Občinski komite ZMS Domžale je avgusta pripravil posvetovanje o nalogah mladinske organizacije v prihodnji sezoni in o težavah, ki jih pri teh pripravah srečuje. Posvetovanja, ki je bilo vsebinsko bogato, so se udeležili med drugimi tudi predsednik skupščine tov. Klemene, oba podpredsednika, sekretar občinskega komiteja ZK tov. Skok in predsednik občinskega zbora tov. Habjan.

Komisija za štipendije in posojila skupščine občine Domžale na podlagi 2. člena odloka o štipendijah in posojilih (Ur. vestnik št. 6/66 in 1/68)

RAZPISUJE

naslednje štipendije in posojila:

A. ŠTIPENDIJE

- 1 štipendija na pravni fakulteti
- 1 štipendija na ekonomski fakulteti
- 2 štipendiji na pedagoški akademiji — matematika, fizika
- 1 štipendija na pedagoški akademiji — tehnični pouk, fizika
- 1 štipendija na pedagoški akademiji — slavistika, anglistika
- 1 štipendija na VS za telesno kulturo
- 2 štipendiji na Soli za zdravstvene delavce — otroška negovalka

B. POSOJILA

2 posojili na srednjih šolah

Pogoji za pridobitev štipendij in posojil:

Prednost pri podelitvi štipendij imajo prosilci, ki stanujejo na območju občine Domžale. Prosilci naj kolkovani prošnji priložijo potrdilo o poprečnih osebnih dohodkih za zadnje šestmesečje, potrdilo o premoženjskem stanju, zadnje šolsko spričevalo, mnenje šole in mnenje ZMS ali ZŠJ.

Posojilo za šolanje morejo dobiti le prosilci z območja občine Domžale ob pogoju, da poprečni dohodek na družinskega člana ne presega 400 N din.

Prošnje je treba vložiti na oddelku za splošne zadeve in družbene službe skupščine občine Domžale do 30. 9. 1969. Pri tem organu so prosilec na vpogled tudi drugi razpisni pogoji. Domžale, 12. septembra 1969.

Poskrbimo za varen prehod otrok čez cesto v Sentvidu

Ze lani sem napisal pismo komisiji za varnost prometa pri občinski skupščini Domžale, v katerem sem opisal nevarnosti na cesti Prevoje—Sentvid. To sem napisal največ zaradi otrok, ki hodijo v šolo na Brdo.

Danes se ponovno oglašam, ker me je hudo pretresla smrtna nesreča 8-letnega šolarja, ki je moral umreti na cesti pod kolesi avtomobila. Res je, da voznik v tem primeru ni bil kriv, res pa je tudi to, da je do nesreče prišlo zaradi pomanjkljive opreme in opozoril na cesti.

Iz Prevoj proti Sentvidu cesta visi in skoraj vsak voznik po klancu navzdol poveča hitrost. V Sentvidu pa je križišče glavne ceste in ceste, ki povezuje vasi Sentvid—Imovina, Prevoje—Vrba. Kmetje in otroci morajo iz teh vasi vsak dan prek tega

križišča, in prav na tem kraju je vsako leto veliko nesreč, tudi smrtnih, a se nihče ne zmeni za to. Da pride do nesreč ni nič čudno, saj na tem mestu ni niti znaka za križišče, niti znaka za omejitev hitrosti in ne opozorila za prehod otrok v šolo. Če bi bili v tem kraju urejeni prehodi, bi otroci hodili čez cesto na prehodih, do katerih bi bili pozorni tudi vozniki. Tega pa ni, in zato hodijo otroci čez cesto na več kot enem kilometru dolgem pasu, saj cesta pelje skozi dve vasi.

Ne bom našteval, koliko je tukaj nesreč, koliko ljudi je postalo invalidov in koliko otrok je moralo že umreti na tej cesti.

Rad bi pa vedel, koliko se jih bo moralo še poškodovati ali celo umreti, predno bomo storili ustrezno za varnost človeka na tem delu ceste. Franc Kocjan

Razvitje prapora krajevne organizacije ZZB Trzin

Novi odbor krajevne organizacije ZZB Trzin si je v letošnjem letu zadal kar precej nalogo, med njimi tudi razvitje prapora. Slovesnost je bila na Dan borca 4. julija pred združenim domom. Ob 14. uri je predsednik Franc Orel v nagovoru pozdravil častne goste, nakar je Roman Maligoj imel priložnostni govor, v katerem je podčrtal prispevek Trzina v času NOB,

saj je prek 30 Trzincev žrtvovalo življenja v vrstah partizanov širom naše zemlje. Omenil je tudi napredek Trzina v povojnem času. Narodni heroj Mirko Jerman je nato razvil prapor in ga izročil zastavonoši s pristavkom, naj ta prapor spominja borec iz slavnih borb in žrtev v NOB in naj zavzema častno mesto ob raznih slovesnostih.

Tudi zastopnik LEK kot pokrovitelj razvitja prapora je spregovoril nekaj spodbudnih besed. Pionirski zbor osnovne šole je ob spremljavi harmonike zapel borbene pesmi, učenci pa so recitirali pesmi partizanskih pesnikov. Za zaključek je tudi trzinški pevski zbor zapel nekaj partizanskih pesmi. Ob zvokih domžalske godbe na pihala se je za zaključek razvila povorka po Trzinu.

Mlade šahistke iz Peč – republiške prvakinja

Na XIX ekipnem pionirskem prvenstvu Slovenije je tekmovalo 210 pionirjev in pionirk. Presenečenje tekmovalca je bil 6-letni Peter Praznik iz Kočevja, ki je zbral za svojo ekipo maksimalno število točk. Drugo presenečenje pa so pripravile mlade šahistke iz Peč, ki so nepričakovano osvojile prvo mesto. V tej zvezi lahko ugotovimo, da se na podeželju šah med mladino hitreje razvija, oziroma, da je bolj popularen kot v mestu. Verjeten vzrok za tako stanje je iskati v tem, da imajo mestni otroci več možnosti za raznovrstno razvedrilo kot kmečki.

Rezultati:

1. pionirke:

1. osn. šola Peče, 22 točk,
2. osn. šola Slivnica pri Mariboru, 21,5 točke,
3. osn. šola Mokronog, 21 točk.

V drugih konkurencah so naslove prvakov osvojili: pri sta-

V veselem razpoloženju so se sešli častni gostje, borci in drugi občani Trzina na dvorišču združnega doma, kjer je bilo poskrbljeno za dobro razpoloženje.

Pohvalo je treba izreči Trzinem, ki so se v tolikšnem številu zbrali na slovesnosti in ker je bilo v vasi videti toliko zastav, kar je še posebej prispevalo k slavnostnemu razpoloženju ob tem dogodku.

T. J.

rejših pionirskih osn. šola Kočevje, pri mlajših osn. šola Mojstrana, pri starejših pionirkah pa zopet osn. šola Kočevje.

Ni težko opaziti, da v Kočevju raste velik šahovski potencial, organizatorji pa si tu že dalj časa prizadevajo, da bi prevzeli primat nad pionirskim šahom v Sloveniji.

Šahistke iz Peč so pripravile res prvorazredno presenečenje. Težko si je misliti, da morejo kaj takega pripraviti favoritom. Za njihov uspeh in požrtvovalnost vse čestitke! Šahovski klub Domžale pa naj razmisli, ali ne bi bilo prav, da bi poskrbel za nadaljnji razvoj teh mladih, brez dvoma talentiranih šahistk iz Peč.

Zenski šah v Domžalah je že dolgo pri tleh in prav tu je vzrok, da v ekipnem tekmovalcu dosegamo enak uspeh.

Viktor Hribar

Literarno glasilo „Palček“

Pred kratkim je izšla prva številka 3. letnika literarnega glasila na osnovni šoli Peče pri Moravčah. „Palček“.

Prejšnjih števil sicer nisem videl, nad številko, ki jo imam pred sabo pa sem resnično navdušen. Tako majhna šola, odmaknjena od občinskega središča, odmaknjena celo od središča

Moravske doline Moravč, pa izdaja tako lepo in prikupno glasilo, ki ga izdaja literarni krožek na tej šoli. Naklada je zares majhna, saj je izšlo le 60 izvodov, kar pa zadostuje za vse, saj na šoli ni več učencev.

Kaj, ko bi jih tudi drugod posnemali!

T. R.

OSVOJENI POKAL

„Zmaga!“ je vznemirjeno vzkliknila Nuška in visoko dvignila osvojenj pokal. Da, pravo ve-

selje je zavladalo med šahovsko četvorko pionirk iz Peč: Nuško, Dragico, Mici in Erno.

No, pa saj so se lahko veselile – postale so republiške prvakinja, najboljše šahistke vse Slovenije v letošnjem letu. Ni slučajno, da so dosegle tak uspeh. Ta je sledil napornemu delu, samopremagovanju, vztrajnosti, trdni volji, pravičnosti in tovarištvu.

Vse leto so pridno vadile – uro, mnogokrat celo dve uri na dan. Velikokrat je bila na tehtnici volja in želja, ker ni bilo lahko gledati svojih vrstnikov zunaj, ki so se igrali z žogo. Kljub vsemu je vedno zmagala volja, vztrajale so ob šahovnici in zmagovale: najprej so postale prvakinja občine, z velikim naskokom so osvojile prvenstvo ljubljanske šahovske podzveze

in končno v Postojni na XIX. republiškem šahovskem prvenstvu postale najboljše med najboljšimi.

Ko je bil boj na višku, so stale na nežnih obrazih kapljice potu, čelo se je grbančilo, v drobni glavi so švigale kombinacije, da je končno lahko roka prenesla najboljšo v svet figur – tja kjer vlada neizprosni boj do zadnjega, kjer je doma trdoživost in vztrajnost, kjer se ob velikih duhovnih naporih kujejo značaji.

Menim, da prav takih pionirjev potrebuje naša domovina, da je takih otrok vesel vsak, ki mu mladina pomeni vse...

T. T.

Medobčinsko športno tekmovalstvo v Domžalah

V spomin na dan, ko je 4. julija 1941 CK KPJ pozval vse jugoslovanske narode na oboroženo vstajo proti okupatorjem, je občinska konferenca ZMS Domžale organizirala medobčinsko športno tekmovalstvo, na katerem je sodelovala mladina iz Sentjurja pri Celju, Kamnika in Domžal.

Tekmovalci so se pomerili v naslednjih športnih panogah: v šahu, namiznem tenisu, streljanju, nogometu in teku po domžalskih ulicah.

Pomembno je tudi, da smo s predstavniki mladine teh občin izmenjali izkušnje in skušali rešiti posamezne probleme, ki jih srečujemo pri svojem delu.

Marjan Bolhar

Nogometni turnir v Ihanu

Preteklo soboto in nedeljo je bil v Ihanu nogometni turnir za memorial Karla Hribarja, na katerem so sodelovali nogometaši Kamnika, Domžal, Induplati iz Jarš in domačini. Na turnir so poslala vsa društva najboljša moštva in s tem zagotovila, da je bil turnir res kvabiteten, obenem pa dokazali, da so bile priprave za prvenstvo, ki se je pričelo 7. septembra, res temeljito.

Prvi dan turnirja so Domžale brez večjih težav odpravile Kamnik z 1:0, medtem ko je po enakovredni igri slavil zmago Ihan nad Indu-

plati iz Jarš z 2:1, tako da sta se v finale plasirala Domžale in Ihan. Rezultati nedeljskega dela turnirja pa so bili: Induplati : Kamnik 5:0 in Ihan : Domžale 2:1.

Zadnja tekma je bila odložena šele 3 minute pred koncem z golom, ki ga je dal Horvat. Na tej tekmi je bil najboljši mož na terenu Zupane pri Ihanu in Hribar pri Domžalah.

Organizacija prireditve je bila odlična in kljub temu, da je bilo vreme zelo muhasto, je bilo gledalcev okoli 300.

R. F.

Končane so VI. sindikalne športne igre v Domžalah

V Domžalah so bile v začetku avgusta zaključene priljubljene športne igre, ki jih vsako leto prireja občinski sindikalni svet.

Podelitev pokalov za osvojena prva mesta v posameznih športnih disciplinah bo na zaključni zabavni glasbeni prireditvi PO DELU SPORT IN RAZVEDRILO, ki je postala že tradicionalna, podelitev diplom za osvojitev prvih treh mest pa bo pred zabavno glasbeno prireditvijo na skupnem zboru vseh nastopajočih športnikov na sindikalnih športnih igrah.

Letošnje sindikalne športne igre so potekale v znamenju množičnosti, saj je tekmovalo razmeroma veliko število tekmovalcev in ekip v posameznih športnih disciplinah.

Doseženi so bili naslednji rezultati:

V nogometu je nastopilo deset ekip. Najboljša enajsterica je bila letos zopet Mlinostroj Domžale, ki je v finalni tekmi premagala Papičnico Količevo. Tretja je bila enajsterica Tosama Vir, ki je presenetila vse simpatizerje nogometa s svojo požrtvovalnostjo in kolektivno igro.

V namiznem tenisu je nastopilo devet ekip. Zmagovalec je postala ekipa Lek Mengeš, ki je v finalnem tekmovalju premagala ekipo Papirnice Količevo z rezultatom 5:4. Najbolj dramatični trenutki borbe med igralcem Draganom Živulovičem, Lek in Vidom Vavpetičem, Papirnica Količevo so bili v zadnji igri, ko sta igrala v podaljškju pri set žogicah »igro živcev«. Zmagal je Dragan Živulovič, Lek in tako pribral zaslužen prvo mesto. Tretje mesto je zasedla prvič nastopajoča ekipa Zdravstveni dom Domžale.

V šahu je nastopilo le pet ekip. Razmeroma malo za ta priljubljeni šport. Prvo mesto je osvojila Papirnica Količevo, ki je premagala vse nastopajoče ekipe. Izgleda, da postaja na sindikalnih igrah osvojitve prvega mesta za Papirnico že kar tradicija, saj ga je osvojila že 6-krat zapovrstjo. Drugo mesto je osvojila ekipa Mlinostroj Domžale, tretje mesto pa Stokovni izobraževalni center Domžale.

V športni disciplini streljanja je letos nastopilo kar 11 ekip. Zmagovalec je bila ekipa Mlinostroj Domžale z rezultatom 966 krogov, ki je za 14 krogov prekosila ekipo Induplati Jarše. Tretje mesto je osvojila ekipa Trak Mengeš, ki je tudi prvič nastopila na sindikalnih igrah.

Ogorčena borba v streljanju je potekala med posamezniki za čim boljše uvrstitve, saj je razlika v krogih minimalna. Prvo in drugo mesto si delita Zdravko Krajšek, Mlinostroj in Franjo Rihtar, Induplati, oba sta dosegla enako število krogov (254). Tretje mesto je zasedel Miro Šimic, Induplati, ki je zaostal za pet krogov.

V športni disciplini kegljanje 4 x 100 je nastopilo 28 ekip, kar je rekord v številu nastopajočih ekip na občinskih sindikalnih igrah.

Prvo mesto je osvojila Papirnica, ki je z rezultatom 1585 kegljev pustila za seboj drugouvrščeno ekipo Induplati z razliko 39 kegljev. Tretje mesto je osvojila ekipa Tosama, ki je zaostala za drugouvrščeno ekipo le za 3 keglje.

V kegljanju oziroma v igri borbene partije je nastopilo 12 ekip. Na prvo mesto se je uvrstila na

nemajhno presenečenje ekipa Mlinostroj Domžale pred Papirnico, ki se je uvrstila na drugo mesto. Tretje mesto pa je pripadlo ekipi Tosama.

V disciplini posameznikov je nastopilo 122 kegljačev. Med najboljših se so uvrstili:

1. Jurij Vulkan, Tosama Vir -- 441 kegljev

2. Dane Andromako, Induplati Jarše -- 425 kegljev

3. Andrej Nahtigal, Toko Domžale -- 420 kegljev

V športni disciplini odbojka je nastopilo šest ekip.

Najboljša ekipa je bila Srednja tehniška usnjarska šola. Na drugo mesto se je uvrstila ekipa Tosama Vir, tretje mesto pa je osvojila ekipa LEK Mengeš.

V športni disciplini plavanje je bilo presenetljivo malo nastopajočih, komaj devet posameznikov, ki so zastopali barve svoje sindikalne organizacije. Dosežene so bile naslednje uvrstitve:

Plavanje 50 m prosto:

1. Gregor Retinger, Mlinostroj

2. Tone Jerman, Mlinostroj

3. Stane Stebal, Papirnica

Plavanje 50 m prsno:

1. Janez Kovačič, Papirnica

2. Aco Brojan, Mlinostroj

3. Dragan Živulovič, Lek Mengeš

Zanimivo je bilo tudi to, da je bilo med gledalci ob plavalnem bazenu veliko članov sindikata, ki niso imeli poguma, da bi se pomerili med seboj.

Nedvomno so kljub nekaterim tehničnim pomanjkljivostim tudi letošnje VI. sindikalne športne igre v celoti uspele ter dosegle svoj namen, to je spodbujanje interesa delavcev za sistematično ukvarjanje s športom, saj smo bili priča mnogim kvalitetnim igram in resnično športnim nastopom ekip, ki so se borile za čim boljše uvrstitve. Kako so se razmahnile sindikalne športne igre nam pove tudi podatek, da je nastopilo več kot 600 tekmovalcev.

Za uspešno izvedbo tekmovanja je treba dati vse priznanje organizatorju -- športni komisiji pri občinskem sindikalnem svetu Domžale.

M. Deisinger

Šahovske novice

Rednega mesečnega brzoturnirja v mesecu juliju se je udeležilo 14 šahistov. 1. mesto je zasedel Sribar (Lj) s 10 1/2 točke, 2. je bil Vavpetič (D) 10 točk, 3. Karnar (D) 9 1/2 točke itd.

V Zagorju je bilo odigrano v prvi polovici julija letošnje republiško mladinsko prvenstvo. Med 22 igralci, ki so merili moči po švicarskem sistemu v 11 kolih, sta bila tudi 2 mladince ŠK Domžale. 1. mesto je osvojil naš član Marjan Slak z 8 točkami. Slak je tako letošnji osvojil 1. kategorije v Ljubljani dodal še naslov mladinskega prvaka Slovenije. Tudi za neizkušenega Hribarja, ki je zasedel 15. mesto, predstavlja samo 1/2 točke manj kot 50 % osvojenih točk nastop v Zagorju uspeh.

V počastitev občinskega praznika občine Domžale je bilo 27. julija tradicionalno srečanje 8-članskih reprezentanc Zagorja in Domžal, ki sta se pomerili v brzoturnirju po švicarskem sistemu (t. j. vsak igralec ene ekipe z vsakim igralcem druge ekipe). Zmagala je z visokim rezultatom 48 1/2 : 15 1/2 ekipa Domžal, v kateri so bili najboljši Slak z 8 točkami (100 %). Karnar s 7 točkami in Ivačič s 6 1/2 točke.

Avgustovskega mesečnega brzoturnirja se je udeležilo kar 28 igralcev iz Ljubljane, Kamnika in Domžal, ki so se najprej pomerili v dveh polfinalnih skupinah. Po 6 igralcev iz vsake skupine pa je igralo v finalu, kjer so bili najuspešnejši domžalski mojstrski kandidati. Zmagal je Ivačič z 10 1/2 točke, 2. do 3. mesto sta si razdelila Lorbek in Vavpetič s 7 1/2 točke, 4. do 5. mesto pa Bras (Lj.) in Slak (D) s 6 1/2 točke.

10. avgusta je imela občina Zagorje svoj praznik, ki ga s tradicionalno prireditvijo obogatijo tudi šahisti. Letos so se srečala v brzoturnirju po švicarskem sistemu 8-

članske reprezentance Domžal, Trbovelj in Zagorja. Rezultati so naslednji:

Domžale : Trbovlje 35 : 29

Domžale : Zagorje 47 1/2 : 16 1/2

Trbovlje : Zagorje 37 1/2 : 26 1/2

Proti Trbovljam so najbolje igrali Ivačič in Vavpetič, ki sta zbrala po 6 točk ter Karnar in Slak po 5 točk. Proti Zagorju pa se je odlikoval Karnar z 8 točkami -- premagal je vse nasprotnike, po 7 točk pa so prispevali Slak. Vavpetič in Zupančič.

V Ljubljani je bilo odigrano v drugi polovici avgusta odprto republiško šahovsko prvenstvo za članke Udeležba ni bila najbolj kvalitetna, zato pa zelo številna; kar 24 igralcev se je pomerilo po švicarskem sistemu v 11 kolih. Premočno je zmagal Osterman iz Kočevja. Naš mladi član Slak je s 6 točkami delil 7. do 10. mesto. Igral je preveč pod vtisom odhoda k vojakom, sicer bi dosegel še lepši uspeh.

SK Domžale bo v drugi polovici septembra organiziral že VII. spominski turnir Hering--Zupančič. Organizacijske priprave so že v teku, predvsem pa imata veliko dela nemorna predstavnik Ivo Sonc ter Vide Vavpetič. Turnir bodo z veliko razumevanja podprla podjetja in ustanove v bližini in daljni okolici.

Tudi z močnimi igralci za A skupino se že dogovarjamo za udeležbo (Planinc, Longer, Osterman, Bajec itd.). V A skupini bodo igrali tudi vsi mojstrski kandidati in prvokategorijki iz Domžal.

Igralci -- veterani v B skupini, nekdanji soigralci Heringa in Zupančiča st. pa so že lansko leto z navdušenjem sprejeli vabilo za letošnjo udeležbo.

Tako je pred nami kvalitetna šahovska prireditev v slovenskem merilu.

Stane Laznik

Domžalčani na brzopoteznem turnirju v čast vstaje

Urniki telovadbe v domžalskem Partizanu

Domžalski Partizan je v novi sezoni že pričel z redno vadbo vseh oddelkov v telovadnici I. osnovne šole in sicer po naslednjem razporedu:

cicibani (dečki in deklice do 8 let starosti): vsak četrtek od 15.30 do 16.15;

pionirji (učenci 2. do 5. razreda): vsak torek in petek od 16.30 do 18. ure;

mladinci (učenci od 6. razreda dalje): vsak torek in petek od 18.15 do 19.45;

člani vsak torek in petek od 20. do 22. ure;

pionirke (deklice od 2. do 5. razreda): vsak ponedeljek in četrtek od 16.30 do 18. ure;

mladinke (učenke od 6. razreda dalje): vsak ponedeljek in četrtek od 18.15 do 19.45;

članice vsak četrtek od 20. do 22. ure.

Vse, ki imajo veselje do splošne telesne vadbe, vabimo, da se vključijo v TVD Partizan Domžale, starše za prosimo, da svojim otrokom dovolijo vpis v naše društvo.

TVD Partizan Domžale

V počastitev dneva vstaje slovenskega naroda je šahovski klub Ljubljana s sodelovanjem ljubljanske mestne skupščine priredil velik, že tradicionalen nagradni brzopotezni turnir najboljših slovenskih šahistov, ki se ga je udeležilo več kot 80 tekmovalcev. Igralci so bili razdeljeni v tri skupine. Z velikim uspehom so igrali tudi šahisti iz Domžal, saj so kar v dveh skupinah pobrali prvi mesti, a ni dosti manjkalo, da bi tudi v drugi skupini odnesli zmago. Najskromnejša udeležba je bila v prvi skupini, kjer so moč merili mojstri, mojstrski kandidati in prvokategorijki. Kljub vsemu je bila udeležba izredno močna, saj sta nastopila najboljša brzopotezna igralca Slovenije Traupš in R. Kržišnik, potem pa še letošnji mladinski prvak

Slovenije Domžalčan Slak, ki pa te pot ni imel srečne roke. Zmagal je Domžalčan Ivačič z 11 točkami.

V drugi skupini, kjer so igrali drugo in tretje kategorijki, je med dvanajstimi igralci zmagal letošnji slovenski brzopotezni študentovski prvak Robert Ceglar.

V zadnji, to je tretji skupini, kjer je bila udeležba najštevilnejša, je finale potekal v znamenju Domžalčanov, bratov Hribar, ki sta kar tekmovala, kateri bo prvi. Starejši brat je bil v odlični formi in je zaslužen osvojil prvo mesto, mlajši pa je v zadnji partiji napravil drugo mesto.

Škoda, da v finalu ni nastopila edina mladinka Bohova, saj je v predtekmovanju pokazala odlično igro.

Viktor Hribar